

Michal Gajdůšek

© 2006 Michal Gajdůšek. Všechna práva vyhrazena.

URČENO POUZE KE ČTENÍ V SOUKROMÝCH PODMÍNKÁCH.
JAKÁKOLIV REALIZACE TOHOTO DÍLA JE ZAKÁZÁNA.
ZVEŘEJNĚNÍ CELÉHO DÍLA NEBO JEHO ČÁSTI JE BEZ PÍSEMNÉHO SVOLENÍ
AUTORA POVOLENO POUZE NA WEBOVÝCH STRÁNKÁCH WWW.FILMOVANI.CZ

VESMÍR/ ZEMĚ

CGI: KAMERA letí VESMÍREM, náhle se před ní objeví MĚSÍC, rychle ho přelétne, zjeví se ZEMĚ. Rychle prolétne ATMOSFÉROU a pod ní se začne objevovat MĚSTO.

STŘIH:

EXT. MĚSTO - DEN

KAMERA se dostane do výšky asi 100 metrů nad městem. Přelétává jej a pozoruje lidi pod sebou. Je letní červnové páteční ráno, lidé chodí do práce, děti do školy, všude je plno lidí a aut. KAMERA prolétne za několik desítek sekund do centra města a klesá k BUDOVĚ ŠKOLY. Přiblíží se k jednomu otevřenému oknu a v něm vidí u tabule UČITELKU hovořící ke studentům.

STŘIH:

INT. ŠKOLNÍ TŘÍDA - DEN

Ve třídě je rušno, studenti se baví mezi sebou.

UČITELKA

(hlasitě)

Ticho! Uklidněte se, už je hodina!

Studenti ztichnou. Učitelka se posadí za svůj stůl, podívá se do svého notýsku.

UČITELKA

K tabuli půjde Večeřová...
a Svoboda.

Večeřová hned vstane a jde k tabuli, MARTIN SVOBODA sedí dál. Martin je obyčejný osmnáctiletý kluk.

UČITELKA (POKR.)

(zvýšený hlas)

Svobodo! K tabuli!

Martin začal vnímat, pomalu se zvedá a jde k tabuli. Učitelka zkouší oba studenty z látky. Večeřová dokáže na většinu otázek správně odpovědět. Martin jen mumlá, nebo neříká nic. Dívá se z okna a vypadá to, že je duchem nepřítomen. Učitelka dozkouší Večeřovou, dá jí dvojku a posadí ji zpět.

UČITELKA
 (k Martinovi)
 Takže nic?

Martin se jen podívá do země a mírně zakývá hlavou (jako že ne). Učitelka se dívá do notýsku.

UČITELKA (POKR.)
 Svobodo, Svobodo. Jestli nezačneš
 něco dělat... A dříve ti to
 docela šlo. Co se s Tebou stalo?

MARTIN
 (potichu, málo
 srozumitelně)
 Nic.

UČITELKA
 Je mi to líto, ale dneska za pět.
 Začni se učit, nebo špatně
 dopadneš.

Martin se jde posadit zpět do lavice. Vyučování pokračuje.

STŘIH:

EXT. MĚSTO - DEN

Je odpoledne. Krátký SESTRIH ZÁBĚRŮ města.

STŘIH:

EXT. ŠKOLA - DEN

Pohled na školní dveře, ze kterých vycházejí studenti domů. KAMERA se pomalu přibližuje, kolem ní procházejí studenti. KAMERA se soustředí na dvě osmnáctileté dívky (ANNA a její kamarádka), a poté ZAOSTŘÍ na Martina, který právě vychází ze školy a sleduje Annu. Martin má v obličeji smutný výraz. Anna se otočí a podívá se na chvíli na Martina (ten se na ni též dívá), poté dále pokračuje v cestě. Kolem Martina prochází SPOLUŽÁK.

SPOLUŽÁK
 Vykašli se už na ni.

Martin se na něj podívá, ale nijak nereaguje a pokračuje v cestě směrem k nedaleké autobusové zastávce.

STŘIH:

EXT. AUTOBUSOVÁ ZASTÁVKA U ŠKOLY - DEN

Na zastávce čekají lidé. Martin stojí asi tři metry od Anny. Anna si povídá se svojí kamarádkou, Martin se na ni téměř neustále dívá, ona se na něj též občas podívá. Martin je velice nervózní. Přijíždí AUTOBUS. Lidé do něj nastupují (včetně Martina a Anny).

STŘIH:

INT. AUTOBUS - DEN

Anna si povídá s kamarádkou a nějakým klukem. Martin se na ně pořád dívá a dost se trápí.

STŘIH:

EXT. SÍDLIŠTĚ - DEN

Autobus přijíždí na zastávku na okraji středně velkého sídliště. Ve středu sídliště je velké fotbalové hřiště a menší basketbalové. Kolem jsou především rodinné domy, na okraji jsou panelové domy. Všichni cestující vystupují s autobusu. Anna se loučí se svojí kamarádkou a s klukem, se kterým se bavila v autobuse. Sama odchází směrem do středu sídliště. Martin chvíli počká, a pak jde stejným směrem jako Anna. Je za ní asi 20 metrů, pořád se na ni dívá. Anna se občas otočí a podívá se na něj.

PO CHVILCE Anna odbočuje do ulice s rodinnými domy a do jednoho z nich vchází. Martin pokračuje v cestě a zabočí hned do další ulice a vchází garážovými vraty do svého domu.

STŘIH:

INT. MARTINŮV DŮM - DEN

V GARÁŽI se otevřou dveře, dovnitř vchází Martin. Vyzuje se a jde po SCHODECH nahoru. V 2. PATŘE vejde do svého pokoje.

V POKOJI si sundá batoh s učením, lehá si do postele, začíná plakat.

POZDĚJI Martin stále leží v posteli. Má otevřené oči, přemýšlí, trápí se. V ruce drží dřevěný rámeček s fotkou - dívá se na ni - je to fotka Anny.

STŘIH:

EXT. SÍDLIŠTĚ - VEČER

Je podvečer, Martin se sám prochází po sídlišti.

STŘIH:

EXT. POLE ZA SÍDLIŠTĚM - VEČER/NOC

Je večer, slunce je nad obzorem. Martin se prochází po POLNÍ CESTĚ kousek od sídliště. Zastaví se, pozoruje pomalu zapadající rudé slunce nad obzorem. Slunce zapadlo. Martin pokračuje v cestě.

Náhle se zastaví, zpozorní. Zavládne absolutní TICHŮ. Nejde slyšet vůbec nic: vítr nefouká, ptáci nezpívají, ani nejdou slyšet žádné zvuky z nedalekého sídliště. Je téměř tma. Martin hluboce dýchá, má vysoký tep. Jde na něm vidět napětí, nervozita, strach.

Náhle jakoby Martinem prolétne tlaková vlna. Obilí na poli se ohne, jako kdyby náhle začal foukat silný vítr, ale žádný nefouká. Martin se lekne. Na místě se otáčí, rozhlíží se kolem sebe. Podívá se nahoru na oblohu. Celá obloha nad ním se jakoby vlní a velkou rychlostí „vlnění“ pokračuje pryč od Martina do polí, až zmizí ve tmě. Martin je k smrti vyděšený. Rozeběhne se a utíká po cestě k sídlišti...

Zastaví se. Přestane dýchat, dívá se před sebe do polí, má obrovský strach. KAMERA se pomalu začne otáčet směrem, kterým se dívá Martin, zároveň má však Martinovu hlavu stále v záběru. Asi 10 metrů před sebou spatří místo v poli. Martin strnule stojí a jen se dívá před sebe.

ZA OKAMŽIK se pomalu rozejde směrem k tomu místu. KAMERA Martina zabírá zezadu a pohybuje se společně s ním. Martin se stále pomalu pohybuje k tomu místu... Vstupuje do pole, rukama rozhrnuje obilí. Stále se pomalu přibližuje.

Je od toho místa asi 5 metrů a jde již vidět, že obilí v tom místě je polehlé. Tvoří kruh o průměru necelých dvou metrů. Kruh není rovnoměrný a ani obilí není polehlé pravidelně. Martin se přiblíží na 2 metry. Zastaví se. V obličejí se mu objeví údiv, úžas, ale i strach. KAMERA se přesune směrem na zadní část Martinovi hlavy, ale stále nejde vidět, na co se dívá. KAMERA začne klesat od hlavy až k pasu, a poté pomalu vyjede zpoza zad Martina a před sebou vidí to, na co se Martin dívá...

V kruhu polehlého obilí leží do klubíčka schoulená nahá DÍVKA. Je jí asi 18 let, má dlouhé, blondaté, mírně vlnité vlasy. Na sobě nemá vůbec nic. Nemá propíchnuté uši, nemá náušnice, řetízek, nic. Má zavřené oči a spí. Martin vstoupí do kruhu v obilí. Je značně nervózní a vyděšený. Přistoupí opatrně k Dívce a potichu a nesměle na ni zavolá.

MARTIN

Haló. Slyšíš mě?

Dívka vůbec nereaguje. Martin si k ní dřepne, opatrně a pomalu se konečky svých prstů dotkne jejího ramene. Ruka se mu celá třese. Jen co se jí dotkne, hned rukou ucukne zpět. Po chvílce se jí opět dotkne a velice jemně s ní zatřese. Dívka stále nereaguje. Martin stoupne a rozhlíží se kolem sebe. Sundá si bundu a přikryje s ní Dívku. Bere Dívku do náruče a rychle odchází směrem domů.

STŘIH:

EXT. POLE U SÍDLIŠTĚ/ SÍDLIŠTĚ - NOC

Martin nese Dívku v náruči. Jde po polní cestě a na dohled je sídliště. Venku je tma - světlo vychází jen ze sídliště.

Už jsou kousek od sídliště a Martin se chystá vejít na dobře osvětlenou ulici s rodinnými domky. V tom ze zatáčky vyjede auto. Martin se lekne a rychle se skrčí k zemi. Auto odjelo. Martin se postaví, rozhlédne se kolem sebe a velice rychlou chůzí vchází na ULICI. Míří ke svému domu, ale ten je vzdálený ještě asi 70 metrů. Stále se rozhlíží kolem sebe, jestli je někdo nesleduje. Už je u předposlední odbočky vedoucí k jeho domu.

Z DALŠÍ ODBOČKY (tam kde bydlí Martin) vyjdou 3 MLADÍCI. Dost hlasitě se baví a přibližují se k Martinovi. Martin se hned otočí a vběhne do přilehlé ulice, kde se skrčí u

jednoho vchodu do domu a čeká, až mladíci kolem něj projdou. Mladíci vstupují na křižovatku hlavní a vedlejší ulice. Zastavují se. MLADÍCI #2 a #3 mají namířeno dál po hlavní ulici, kdežto MLADÍK #1 má namířeno přímo k Martinovi. Mladík #1 se loučí s těma dvěma a pomalým krokem míří k Martinovi...

MLADÍK #1

Já už fakt musím. Zdar.

MLADÍK #2 na něj zakřičí...

MLADÍK #2

Nekecej! Dělej pojď! Aspoň na chvíli.

MLADÍK #3 ještě dodá...

MLADÍK #3

Pojď si ještě pro to cédo!

Mladík #1 se k nim otočí, rozmýšlí se, poté přiběhne k nim. Všichni 3 mladíci dál pokračují po hlavní ulici. Martin si vydechne, rychle vylézá a spěchá ke svému domu.

STŘIH:

EXT. MARTINŮV DŮM - NOC

Martin vbíhá do své ulice. Sleduje okna sousedních domů, jestli je někdo nepozoruje. Přiběhne ke dveřím od svého domu. Snaží se vytáhnout z kapsy klíče, ale nejde mu to, protože v náruči drží Dívku. Opatrně ji tedy položí na zem, vytáhne klíče, odemkne, otevře dveře. Nakoukne dovnitř, jestli tam nikdo není, vezme Dívku, odnáší ji dovnitř.

STŘIH:

INT. MARTINŮV DŮM - NOC

V GARÁŽI: Rozsvítí se světlo. Martin drží Dívku v náruči, pomalu ji pokládá na starý gauč a jde k vchodovým dveřím do obytné části, které jsou na levé stěně. Chystá se je otevřít... dveře se však otevřou dřív, než se jich dotkne. Martin se velice vyleká. Ve dveřích (na schodech) stojí MÁMA MARTINA. Ta s úsměvem řekne...

MÁMA MARTINA

No co je?

MARTIN

Nic.

MÁMA MARTINA

Co se tady tak lekáš?

MARTIN

Jen jsem myslel, že nikdo není doma.

MÁMA MARTINA

(udiveně)

V pátek večer? ... Kdes byl?

MARTIN

Venku... -projít se. A kam jdeš ty?

MÁMA MARTINA

Nejseš nějak moc zvědavěj? -Pro okurky. Za chvíli je večeře.

Jakmile máma dořekne větu, dá se do pohybu a chce kolem Martina vejít do garáže. Martin se jí ale postaví do cesty.

MARTIN

To je dobrý. Já je vezmu.

Máma se na něj podezíravě podívá.

MÁMA MARTINA

Není ti nic?

MARTIN

Né. Proč?

Máma se stále podezíravě dívá na Martina. Otáčí se a jde zpět nahoru po schodech. Pak ještě dodá...

MÁMA MARTINA

Ale pohni si.

Máma zmizela ve schodišti. Martin si hluboce oddechne, přivře dveře a jde ke dveřím od spíže. Rychle bere sklenici okurek a míří ke dveřím od obytné části.

Martin pohledem ještě zkontroluje Dívku.

KUCHYŇ: Martin vchází do kuchyně, kde máma připravuje večeři. Martin jí podává sklenici okurek.

MÁMA MARTINA

Děkuju.

MARTIN

Táta je doma?

MÁMA MARTINA

Jo, je v obýváku.

Martin se otáčí a jde ven z kuchyně na schodiště. Máma na něj zavolá...

MÁMA MARTINA

Kam jdeš? Už se bude večeřet?

MARTIN

Jdu se ještě převlíknout.

MÁMA MARTINA

Tak si ale pospěš!

Martin náznakem vchází na schodiště... pak se otočí a jde ke dveřím od obýváku.

U OBÝVÁKU: Martin opatrně chytá kliku a zlehounka pootevívá dveře, dívá se dovnitř, jestli tam skutečně táta je. TÁTA MARTINA sedí na pohovce, dívá se na televizi. Martin zavírá dveře a jde potichu do garáže.

V GARÁŽI: Martin jde ke gauči. Lekne se. Na gauči je pouze bunda. Rozhlíží se po garáži - hledá Dívku. Otočí se za sebe. Dva a půl metru od něj stojí Dívka - je zcela nahá, nehýbe se, jen se Martinovi dívá do očí. Martin je velice moc nervózní, jen se jí strnule dívá do očí. Po pár sekundách se vzpamatuje. Doběhne ke gauči, vezme bundu a přikryje Dívku.

MARTIN

(koptavě)

Pojď se mnou.

Martin ji chytne za ruku a vede ji nahoru po SCHODECH až do svého pokoje.

V POKOJI: Martin zavírá dveře, zamyká. Dívka se neustále dívá na Martina, má jemný úsměv na tváři.

MARTIN

Počkej chvíli.

Martin jde k šatní skříni. Z ní vytáhne košili a tepláky. Otočí se k Dívce - ta je opět nahá, bunda jí leží u nohou. Martin k ní rychle přistoupí a podá jí košili a tepláky. Je nesmírně nervózní z nahé Dívky.

MARTIN

Na. Obleč se.

Dívka na něj nereaguje, jenom se mu dívá do očí. Martin jí tedy začne oblékat košili sám, ona se tomu vůbec nebrání. Martin jí nasadí košili, pak si stoupne před ni a velmi pomalu jí od shora zapíná knoflíky. Ruce se mu silně chvějí. Nejvíc je nervózní, když jí zapíná knoflíky v oblasti ňader. Zapne jí všechny knoflíky na košili, oblékne jí tepláky. Chytne ji za ruku, posadí ji na postel.

MARTIN

Zůstaň tady. Rozumíš?

Martin odchází z pokoje, Dívka sedí a dívá se na něj.

KUCHYŇ: Martin vstupuje do kuchyně, kde už u stolu sedí jeho TÁTA, který si čte noviny.

MARTIN

Ahoj.

TÁTA MARTINA

Nazdar.

ZA CHVÍLI máma přináší večeři a všichni společně večeřejí. Rodiče si spolu povídají, Martin ve spěchu hltá večeři. Za chvíli je Martin navečeřený, vstane od stolu, jde zpět do svého pokoje. Rodiče si ho výrazněji nevšímají.

POKOJ: Martin otevírá dveře - hned za nimi stojí Dívka a dívá se na něj. Martin vchází do pokoje, zamyká za sebou. Otočí se k Dívce a delší dobu se na sebe jen dívají. Ani jeden nic neříká - jen si hledí vzájemně do očí. Martin přemýšlí, co říct.

MARTIN

Máš hlad?

Dívka nereaguje.

MARTIN (POKR.)

Rozumíš mi? Umíš mluvit?

Dívka opět nereaguje. Za okamžik Dívka zvedá svou pravou ruku, pomalu ji přiloží na Martinovu tvář. Martin se ani nehne, jen hluboce dýchá. Dívka svou ruku posune na jeho čelo, pohladí ho po vlasech. Rukou přejíždí opět jeho tvář a konečky prstů se dotýká jeho úst. Náhle se OZVOU DVEŘE - někdo je zkouší otevřít. Oba se leknou. Martin rychle Dívku odsune za dveře.

MÁMA MARTINA (M.O.)

Nezamykej si furt!

Martin odemkne dveře a pootevře je. Máma zatlačí do dveří a pootevře je ještě víc, rychle se porozhlédne po pokoji (Dívku za dveřmi nevidí).

MÁMA MARTINA

Jestli budeš mít ještě hlad, tak zbytek je v ledničce.

MARTIN

Jó.

Máma se podezíravě porozhlíží po pokoji, zavírá dveře, odchází. Martin chvíli čeká, potom potichu zamkne, otočí se k Dívce.

MARTIN

Pojď si sednout.

Martin si sedá na postel, ukazuje Dívce, ať si jde také sednout. Ta chvíli váhá, pak si sedá vedle něj. Oba sedí a dívají se na sebe.

MARTIN

Počkej tady, jo? Skočím pro jídlo.

Martin opouští pokoj, Dívka zůstává sedět a rozhlíží se po pokoji. DETAIL na věci v pokoji. Martin se vrací, sedá si k Dívce, podává jí talíř s jídlem. Dívka se na chvíli zadívá na talíř, poté se opět dívá na Martina.

MARTIN

Najez se.

Rukou a ústy Dívce naznačuje, co by měla dělat. Zvedá z talíře jablko, pokládá jí ho do dlaně. Dívka stále nechápe, co po ní chce, jen se na Martina dívá. Martin jednou rukou drží jablko a druhou podepírá dlaň Dívky. Oboje si pomalu přisune k ústům a kousne do jablka. Poté přisune jablko k ústům Dívky. Ta po krátkém váhání kousne do jablka, začne jíst a zároveň se stále dívá na Martina.

Dívka se najedla. Martin ji ukládá do postele ke spaní. Přikryje ji peřinou, podá jí svého medvídka. ZHASNE SVĚTLA, lehne si na zem do spacáku. Nemůže usnout. Po chvílce se mírně lekne - Dívka si lehla k němu na zem a objala ho. Martin se k ní otočí čelem, vstane, jemně chytne Dívku, odvádí ji zpět do postele, ukládá ji znovu ke spaní.

MARTIN

Tady spi.

Jde si lehnout zpět na zem. Sotva ulehne, Dívka si opět lehla k němu.

MARTIN

Počkej. Tady nemůžeš být.

Znovu odvádí Dívku do postele, uloží ji, chystá se vrátit zpět, Dívka ho ale chytá za ruku a nechce ho pustit. Smutně se na něj dívá. Posadí se, obejmě ho. Vzájemně se objímají. Martin si lehá za Dívku do postele. Usínají.

ZATMÍVAČKA:

ROZTMÍVAČKA:

INT. MARTINŮV DŮM - DEN

POKOJ: Je ráno. Martin a Dívka se probouzejí, usmívají se na sebe. Martin odvádí Dívku na toaletu.

NA TOALETĚ Martin rozpačitě ukazuje Dívce, co má dělat: sedá si na záchodovou mísu...

MARTIN

Takhle si sedneš... a pak...
to... no... víš co?

Dívka ho nechápe. Martin vstane, postaví Dívku před mísu, zavře oči, stáhne jí tepláky (Dívka má dlouhou košili) a posadí ji na mísu.

MARTIN

Tak a teď můžeš.

Martin odejde na CHODBU a zavře dveře od toalety. Čeká.
PO CHVILCE vejde dovnitř.

NA TOALETĚ Dívka stojí u mísy a tepláky má u nohou na zemi. Martin jí natáhne tepláky. Podívá se do záchodu...

MARTIN

No vidíš.

Splachuje. Společně přecházejí do koupelny.

V KOUPELNĚ si oba stoupnou k vaně. Martin vezme do ruky sprchu, podívá se na Dívku - prohlédne ji od hlavy až k patě, svůj pohled zastaví na jejích nadrech (je oblečená).

MARTIN

(k sobě)

To asi nepůjde.

Odloží sprchu a pustí vodu do umyvadla. Umyje Dívce pouze ruce a opláchne jí obličej. Utře ji ručníkem. Odcházejí.

V POKOJI oba snídají. Martin se dívá na Dívčino oblečení - košili a tepláky. KAMERA zabírá DETAIL Dívky od nohou až po hlavu.

STŘIH:

EXT. MARTINŮV DŮM - DEN

Otevřou se dveře od domu, vykoukne Martin - rozhlíží se. Poté vyjde společně s Dívkou ven. Vzájemně se drží za ruce, Dívka se zvědavě rozhlíží všude okolo sebe. Odcházejí od domu. (Dívka má na sobě košili a kalhoty.)

STŘIH:

EXT. SÍDLIŠTĚ/ AUTOBUSOVÁ ZASTÁVKA - DEN

Martin a Dívka přicházejí na zastávku. Dívka zvědavě okukuje lidi stojící na zastávce. Martin je nervózní, nehýbe se. Přijíždí autobus. Dívka spatří přijíždějící autobus, snaží se od něj jít co nejdál - má strach. Tahá Martina za ruku a chce, aby šel s ní.

MARTIN

Neboj se. To je jenom autobus.

Autobus zastavuje, otevírají se dveře, Martin chce nastoupit dovnitř, Dívka ho však odtahuje už oběma rukama. Je vystrašená.

MARTIN (POKR.)

Neboj.

Podívá se na chvíli na autobus a hned zase otočí hlavu k Dívce.

MARTIN (POKR.)

Tak dobře.

Oba odstupují od autobusu. Autobus odjíždí.

MARTIN (POKR.)

Půjdem teda pěšky.

STŘIH:

EXT. MĚSTO/ KRAJINA - DEN

Martin a Dívka jdou po chodníku vedle silnice do centra města, drží se za ruce, Martin mluví, Dívka se na něj jen s úsměvem dívá.

MARTIN

(usmívá se)

Vidím, že jsi stejně ukecaná, jako já. S holkama mi to nikdy nešlo... -myslím mluvení. -No vlastně i to ostatní. Ale ty si zatím nestěžuješ. No taky proč bys měla, když tu vlastně mluvím sám se sebou.

Pokračují v cestě... Martin dál povídá, ale od Dívky nečeká žádnou odpověď.

MARTIN (POKR.)

Ty asi nejsi odsud? -Myslím jako ze Země? Stejně jsem se vždycky k holčkám choval, jako kdyby byly z jiné planety, takže je to vcelku jedno.

(pauza)

Je to všechno takový divný. Nemůžu tomu furt uvěřit. -Myslím tomu, že jsme spolu... tady jako... my dva... chápeš? ... No asi ne, když to nechápu ani já.

(k sobě, usmívá se)

Se nedivím, že se se mnou nikdo nechce bavit.

STŘIH:

EXT. MĚSTO - DEN

SÉRIE ZÁBĚRŮ z cesty Martina a Dívky. Jdou po chodníku, drží se za ruce.

STŘIH:

EXT. NÁMĚSTÍ - DEN

Martin a Dívka vcházejí na velké náměstí. Všude je spousta lidí, Dívka se s úžasem rozhlíží kolem sebe, Martin se rozhlíží po obchodech. Náhle se Martinovi Dívka vyškubne a běží k obchodu, u kterého je uvázaný PES (štěně). Klekne si k němu, začne se s ním mazlit, v obličeji má nadšený úsměv. Martin přichází k Dívce - jen u ní stojí a pozoruje ji. Po chvílce...

MARTIN

Už pojd'.

Dívka dále hladí psa. Martin ji chytne za ruku a citlivě ji odtahuje od psa... vzdalují se od něj, Dívka se na něj stále dívá, potom se otočí a jde dál s Martinem... Po chvílce se mu však znovu vyškubne a běží k lidem kousek od ní, kteří mají na vodítku psa. Dívka přiběhne k psovi, klekne si k němu, hladí ho. Majitelé psa se na ní udiveně dívají. Martin přiběhne a odtahuje Dívku. Majitelům psa říká...

MARTIN
Promiňte. Ona ještě neviděla psa.

Martin jemně odvedl Dívku dále a říká jí...

MARTIN
Nemůžeš takhle běhat za každým
psem.

Jen co to dořekl, Dívka se zase rozběhla za pejskem.
Martin ji včas chytá za pas a pevně ji chytne za ruku.

MARTIN (POKR.)
Moc tady nevyváděj a raději
hledej obchod s oblečením...
Podívej se na sebe, jak vypadáš.
Teda kdo tebe oblíkal... ?

Martin objevil obchod s oblečením, společně vcházejí
dovnitř.

STŘIH:

INT. OBCHOD S OBLEČENÍM - DEN

Martin se rozhlíží po oblečení, pouští Dívku a přestane
si jí na chvíli všimnout. Po chvíli k němu přistupuje
PRODAVAČKA.

PRODAVAČKA
Mohu vám s něčím pomoci?

MARTIN
Chtěl bych nějaké oblečení pro
mou...
(přemýšlí)
-sestřenici.

Po dokončení věty se otočí a hledá Dívku, ale nevidí ji.
Hledá ji, ale v obchodě ji nenajde. Vychází ven.

STŘIH:

EXT. NÁMĚSTÍ - DEN

Rozhlíží se po náměstí. Jeho pozornost upoutá hlouček lidí asi 20 metrů od něj. Rozběhne se tam, prodere se mezi lidmi, na zemi před sebou spatří sedící Dívku, která se mazlí s pěti psy. Psi jsou z ní nadšeni stejně tak, jako ona z nich. Martin opět Dívku jemně chytne a odvádí ji pryč. Stydlivě se dívá na lidi kolem.

STŘIH:

INT. OBCHOD S OBLEČENÍM - DEN

Martin a Dívka se vrátili do obchodu.

PRODAVAČKA

Tak už jste zpět?

MARTIN

(rozpačitě)

Jó... ona se šla projít... ven...
za pejskama.

PRODAVAČKA

(k Dívce)

Chcete se nejdřív porozhlédnout,
nebo máte nějaké konkrétní přání?

MARTIN

Ona nemluví. -Je němá.

PRODAVAČKA

(k Martinovi)

Aha. A jaké oblečení by si tedy
přála?

MARTIN

Nó, asi tak zhruba... všechno.

Prodavačka se usmívá, vidí, že je Martin nervózní a snaží se mu pomoci.

PRODAVAČKA

Všechno?

MARTIN

Nó kalhoty, tričko, šaty... to co
nosej holky normálně.

Prodavačka a Martin vybírají oblečení. Když mají vybráno, přistoupí k Dívce.

PRODAVAČKA
(k Dívce)
Pojďte si to vyzkoušet.

Martin nesměle převezme od prodavačky oblečení a společně s Dívkou jdou ke ZKOUŠECÍ KABINCE. Prodavačka se na ně stále dívá. Martin předá oblečení Dívce a řekne jí větu tak, aby to prodavačka slyšela.

MARTIN
Na. Vyzkoušej si to.

Martin Dívce rukama naznačí, co by měla dělat. Postrčí ji do kabinky, zatáhne za ní závěs, otočí se a podívá se na prodavačku - ta se přestane dívat na Martina a odejde pryč. Hned na to Dívka vyjde z kabinky. Martin se k ní otočí.

MARTIN
Ne počkej. Musíš dovnitř.

Vleze společně s Dívkou do kabinky.

MARTIN (POKR.)
Musíš si nejdřív sundat oblečení.
(povyhrne si tričko)
Takhle.
A pak si oblečeš tohle.

Ukáže na nové oblečení a naznačí, že si obléká její tričko. Vychází z kabinky, zatahuje závěs, otáčí se k němu zády. Chvilí čeká. Závěs se odhrnul... Martin se otáčí... Dívka je od pasu nahoru úplně nahá. Martin ji rychle odtlačí zpět do kabinky a zatáhne za sebou závěs. Obléká jí košili, ve které přišla.

MARTIN
Raději se na to zkoušení vykašlem.

Oblékne jí košili, rozhrne závěs - lekne se. Před ním stojí prodavačka. Martin a Dívka se na ni dívají z kabinky.

PRODAVAČKA
Všechno v pořádku?

MARTIN
(kocktavě, cítí se trapně)
Jo. Vezmem si to.

Všichni tři odcházejí k pokladně. Prodavačka balí a účtuje oblečení.

PRODAVAČKA
Bude to všechno?

Martin chvíli přemýšlí, poté stydlivě řekne:

MARTIN
Ještě by jsme chtěli... tó...
-takový to... jak se to nosí...
teda jak to ženy nosej.

PRODAVAČKA
Myslíte podprsenku?

MARTIN
Jó... to je ono. A to dole
taky... -chceme.

PRODAVAČKA
A jakou má slečna velikost?

Martin jenom vykulí oči, podívá se na Dívku a hned zpět na prodavačku.

PRODAVAČKA
(k Dívce)
Tak se na to podíváme.
(k Martinovi)
A vy raději počkejte tady.

Prodavačka odchází s Dívkou, Martin čeká u pokladny. ZA PÁR MINUT se vracejí.

PRODAVAČKA
(k Martinovi)
A je to.

Martin zaplatí, vezme tašky s nákupem. Odcházejí.

STŘIH:

EXT. NÁMĚSTÍ - DEN

Martin a Dívka stojí před obchodem. Dívka se dívá na Martina a čeká, co udělá.

MARTIN

Ještě boty a jsem bez peněz.

Dají se do chůze, procházejí se náměstím. Dívka běhá kolem Martina, Dívá se na všechno kolem sebe, běhá sem a tam a všechno si osahává. Martin se cítí trapně, protože se na ně dívají kolemjdoucí. Oba vcházejí do PRODEJNY S OBUVÍ.

STŘIH:

EXT. PARK - DEN

Martin a Dívka směřují do PARKU. Procházejí kolem budovy školy.

MARTIN

Sem chodím do školy.

Pomalou se procházejí parkem, Martin s pauzami povídá, Dívka se na něj dívá a usmívá se.

MARTIN

Asi bych ti o sobě měl něco říct.
Ty mi stejně nerozumíš, tak je to jedno. Jmenuju se Martin. Je mi 18 let... a to je asi tak všechno. A teď mi pověz ty něco o sobě.

(usměje se)

A pak že jsou holky ukecaný.

(pauza)

Nejsi doufám nějaká herečka?

-Jako že je to skrytá kamera?

(pauza)

Kdo vůbec jsi? Jak ti mám říkat holko... jestli teda jsi holka?

Ale asi seš, podle toho co jsem zatím viděl. (úsměv)

(pauza)

Jsi moc pěkná... nádherná.

(více)

MARTIN (POKR.)
 Asi je lepší, že nemluvíš.
 Mluvící holky jsou totiž děsný
 potvory. (smích)
 (pauza)
 Zajdeme domů a převlékneš se, ať
 nevypadáš jako já. (smích)

Martin a Dívka se vzdalují od KAMERY.

STŘIH:

SESTŘIH LETECKÝCH ZÁBĚRŮ MĚSTA.

STŘIH:

EXT. SÍDLIŠTĚ/ POLE U SÍDLIŠTĚ (ZÁKLADNA) - DEN

Martin a Dívka procházejí sídlištěm. Kolem nich projede jedno HASIČSKÉ a jedno POLICEJNÍ AUTO. Martin se rozhlíží, co se děje. Přibližují se k poli u sídliště. Z dálky spatří nataženou policejní pásku kolem silnice, která zamezuje lidem k přístupu na pole. Kolem postává spousta lidí a hlídkujících policistů. Za páskou je zaparkováno několik policejních, hasičských a vojenských vozidel. U jednoho z vozidel (nákladní auto vojenských chemiků) se oblékají vojáci do žlutých protichemických obleků s dýchacími přístroji. KAMERA vše sleduje z dálky.

MARTIN
 Musíme pryč.

Chytne pevně Dívku za ruku a rychle ji odvede pryč od toho místa - obejdou ho skrz sídliště.

STŘIH:

EXT. MARTINŮV DŮM - DEN

Martin a Dívka přicházejí velmi rychlou chůzí k domu. Martin se opakovaně ohlíží za sebe, Dívka je vystrašená. Martin odemýká dveře, vcházejí dovnitř.

STŘIH:

INT. MARTINŮV DŮM/ POKOJ - DEN

Martin a Dívka přicházejí do pokoje.

MARTIN

Dneska už nikam nepůjdeme.

Dívka se vyděšeně dívá na Martina - má strach. Oba hluboce dýchají a dívají se na sebe. Dívka přistoupí k Martinovi a obejmě ho, on ji též obejmě.

STŘIH:

EXT. POLE U SÍDLIŠTĚ (ZÁKLADNA) - DEN

KAMERA se pohybuje mezi vojáky, policisty a hasiči na poli. Proplétá se mezi nimi a pozoruje jejich činnost. Pokračuje dále k místu, kde Martin našel Dívku... v dálce jdou vidět TŘI VOJÁCI ve žlutých kombinézách. KAMERA se k nim rychle přiblíží.

STŘIH:

EXT. POLE ZA SÍDLIŠTĚM - DEN

Vojáci stojí kolem kruhu v obilí, mají dýchací přístroje a přes „zrcadlovitou“ masku jim nejde vidět do obličeje. Jeden voják má v ruce přístroj na měření radioaktivity, který vydává „PRASKAJÍCÍ“ ZVUK. Druhý voják má přístroj, který „PÍPÁ“. Vedle vojáků stojí na polní cestě dálkově ovládaný robot (vypadá jako pyrotechnický robot). Robot je otočený směrem k vojákům. Vojáci zkoumají kruh... jeden z nich se rozhlíží kolem sebe... zpozorní - něco uvidí na polní cestě asi 20 metrů před nimi. Poklepe na rameno kolegovi a ukáže mu směr rukou, kolega se podívá tím směrem. Všichni tři jdou na polní cestu k robotovi. Postaví se vedle sebe a dívají se před sebe. Robot otáčí kamerou směrem, kterým se dívají vojáci.

STŘIH:

INT. ŘÍDÍCÍ KAMIÓN

Kamión pro dálkové ovládání robota stojí na poli (základně). Uvnitř jsou na stěnách monitory, na kterých je obraz přenášený z robota a číselná data. Na židli před monitory sedí OPERÁTOR, který řídí robota pomocí joysticku. Vedle operátora stojí VOJENSKÝ VELITEL a VOJÁK #2. Operátor otáčí kamerou robota... z vysílačky se

ozve VOJÁK #1, který je v kombinéze na poli.

VOJÁK #1 (M.O.)
(z vysílačky)
Vidíte to?

Na MONITORU se objevuje otáčející obraz z kamery robota... otáčení se dokončí, kamera se zastaví. Jde vidět pouze polní cesta.

Operátor začne mluvit do vysílačky přes mikrofon, který má vyvedený ze sluchátek k ústům.

OPERÁTOR
Nic nevidíme.

PROSTŘIHY MEZI KAMIÓNEM a POLEM:

ZÁBĚR na vojáky a robota zepředu. Voják #1 mluví, ale jde slyšet jen zvuk z vysílačky.

VOJÁK #1 (M.O.)
(z vysílačky)
Musíte jet blíž - s tou kamerou
u země to odsud nevidíte.

KAMIÓN: Operátor robota nakloní joystick dopředu.

POLE: Robot se rozjíždí.

Na MONITORECH v KAMIÓNU je vidět cesta - kamera je nakloněna do země, aby se robot mohl bezpečně pohybovat.

POLE: ZÁBĚR ZEPŘEDU na pohybujícího se robota... za ním jdou vidět vojáci.

Vojáci v KAMIÓNU se pozorně dívají na monitory s obrazem.

MONITOR: Na okraji obrazu se objevuje mrtvý hraboš.

Vojáci v KAMIÓNU se lehce leknou.

POLE: Robot projíždí kolem mrtvého hraboše.

KAMIÓN: Na monitorech se objevují další mrtvá polní zvířata. Vojáci napjatě sledují monitory.

POLE: Robot projíždí kolem mrtvých zvířat.

KAMIÓN: Vojáci jsou stále více rozrušení. ZÁBĚR pouze na vojáky (obraz na monitorech nejde vidět). Vojáci se leknou, voják #2 vykřikne.

VOJÁK #2

Bacha!!

Operátor cukne joystickem.

VOJENSKÝ VELITEL

Co to sakra je?

OPERÁTOR

Zaberu to pořádně kamerou.

Operátor naklání kameru...

POLE: DETAIL na pomalu se naklánějící kameru robota.
(Hraje stupňující se HUDBA.)

KAMIÓN: DETAIL na obličejích vojáků, které jsou u sebe a dívají se směrem (ne úplně) do KAMERY, jakoby to byl monitor. V jejich obličejích se stupňuje napětí.

POLE: (POKR.) Kamera robota se naklání.

KAMIÓN: (POKR.) Napětí vojáků se vystupňuje, mají vytřeštěné oči, něco spatří... a STŘIH do temna! TEMNOTA.

STŘIH:

EXT. POLE U SÍDLIŠTĚ (ZÁKLADNA) - DEN

O 15 MINUT POZDĚJI: K základně přijíždí robot doprovázen třemi vojáky v kombinézách vracejících se z pole. Vojáci vejdou do DEKONTAMINAČNÍ KOMORY (stan), k robotovi přiběhnou dva vojáci v ochranných oblecích. Jeden kontroluje robota a druhý si od robota bere vzorky půdy. Voják se vzorky půdy odchází do MOBILNÍ LABORATOŘE.

STŘIH:

INT. VOJENSKÁ MOBILNÍ LABORATOŘ

V laboratoři vojáci analyzují získané vzorky půdy, vzduchu a organické tkáně.

STŘIH:

EXT./INT. ZASEDACÍ MÍSTNOST (STAN) - DEN

Do stanu na poli vcházejí vojáci - s jedním vojákem dovnitř „vejde“ KAMERA. Uvnitř je 5 vojáků a 2 policejní důstojníci. Uprostřed jsou stoly a židle. Na stolech leží notebooky a různé papíry. Vojáci a policisté se mezi sebou již baví. POLICEJNÍ DŮSTOJNÍK #1 se baví s právě přichozím Vojákem #1.

POLICEJNÍ DŮSTOJNÍK #1
Co nového jste zjistili?

VOJÁK #1
S největší pravděpodobností není důvod k obavám... alespoň co se týče akutního ohrožení okolního prostředí. Zdá se, že se situace lepší, ale stále nejsme schopni identifikovat zdroj kontaminace.

POLICEJNÍ DŮSTOJNÍK #1
Můžeme si být tedy jistí, že se to nerozšíří?

VOJÁK #1
Myslím že ano, ale úplně vyloučit se to nedá, jelikož je to... zcela atypická situace.

POLICEJNÍ DŮSTOJNÍK #2
(k vojákovi #1)
Evakuaci obyvatel můžeme odložit?
Potřebuji jasné stanovisko.

K policistům mluví vojenský velitel a přistupuje k nim.

VOJENSKÝ VELITEL
Ze získaných poznatků můžeme rozhodně evakuaci vyloučit. Inkriminované místo je dostatečně izolované od obyvatelstva a navíc jsme nezaznamenali žádnou další aktivitu.
(k vojákovi #1)
Je to tak?

VOJÁK #1
Ano.

Voják #1 se začne dívat do notebooku.

VOJÁK #1 (POKR.)
Z výsledků našeho měření vyplývá,
že v oblasti se již nevyskytují
žádné škodlivé prvky.

POLICEJNÍ DŮSTOJNÍK #2
Dobře. To mi stačí.

Policejní důstojníci odcházejí ze stanu. Vojenský velitel hovoří k vojákům.

VOJENSKÝ VELITEL
My tu však máme problém. Musíme
zjistit, proč se to tu objevilo
a co to vlastně je?

STŘIH:

EXT. POLE ZA SÍDLIŠTĚM - DEN

KAMERA se pohybuje pomalu při zemi kruhem v obilí a skrz obilí najíždí k místu, kde stál robot - výhledu však brání obilí - už je téměř u toho místa... STŘIH.

ZATMÍVAČKA:

ROZTMÍVAČKA:

INT. MARTINŮV DŮM/ POKOJ - DEN

Martin sedí na posteli a dívá se na Dívku, která chodí po pokoji a všechno si prohlíží a ohmatává. Dívka si sedá vedle Martina, dívá se na něj, jako kdyby něco chtěla, nebo na něco čekala. Začne se dotýkat jeho vlasů a obličeje. Po chvílce si opět stoupne, jde k oknu, dívá se ven. Poté zase chodí po pokoji. Zastaví se u hifi věže, dívá se na displej, na kterém svítí hodiny. Martin vstane a jde k Dívce. Zapne rádio. Dívka se lekne, pohledem zkoumá reproduktory. V RÁDIU HRAJE ROMANTICKÁ PÍSEŇ.

MARTIN
Zatancuješ si?

Pomalou chytne Dívku kolem pasu, druhou rukou ji chytne za ruku. Začne se velmi pomalu hýbat... Dívka ho chvíli pozoruje, pak začne napodobovat jeho pohyby.

MARTIN (POKR.)

(usmívá se)

Spíš bys měla učit tančit ty mě.

(pauza)

Víš co se říká o tančení? Že je to vertikální vyjádření horizontální touhy. ... Ještě že mi nerozumíš.

(pauza)

S tebou se nemusím bát, že řeknu něco špatně. Klidně ti můžu recitovat básničku ze školky a bude ti to jedno. Ale to bych si nejdřív musel nějakou pamatovat.

Martin zvažní...

MARTIN (POKR.)

Ještě včera jsem si myslel, že se nikdy nedotknu holky... a teď tu tančím s nejkrásnější holkou na světě.

Martinovi začínají slzet oči... začíná brečet. Oba se vzájemně dívají hluboce do očí. Dívce též zvlhnou oči. Martin se silněji rozbřečí. Přestanou tancovat.

MARTIN (POKR.)

Promiň. Myslel jsem, že se tohle nikdy nestane... že nikdy nebudu s holkou.

Oba se pevně obejmou. Martin silně brečí, tiskne k sobě Dívku, ona ho hladí po vlasech a po zádech.

O NĚKOLIK MINUT POZDĚJI: KAMERA popojíždí pomalu po pokoji až zabere postel - na ní sedí Dívka a Martin leží u ní, hlavu má v jejím klíně, dívá se před sebe. Dívka ho jemně hladí po vlasech. Z RÁDIA HRAJE POMALÁ HUDBA. Martin vypráví Dívce o svém životě...

MARTIN

... měla dlouhé černé vlasy. Byla to ta nejkrásnější holka ze třídy. Chodili jsme spolu každý den ven, celé prázdniny. Byly to asi nejkrásnější dny v mém životě... -teda až do teďka.

Martin se usměje.

MARTIN (POKR.)

Pak jsem chodil ještě s pár holkama. Naposledy s jednou v páté třídě, ale ta mě po týdnů nechala. Pak už mě nikdy žádná nechtěla. No a před třema rokama jsem poznal jednu holku - Annu. Hned jsem se do ní zamiloval. Byla tak úžasná... jediná holka, co se se mnou bavila. Byli jsme kamarádi, ale pak se to nějak pokazilo. Strašně moc jsem ji miloval a nedokázal jsem se chovat tak, jako že k ní nic necítím... a jí to asi vadilo. Nebo já nevím - v holkách se nevyznám. Nejhorší je, že spolu chodíme do školy a ještě k tomu bydlí ve vedlejší ulici. Každý den jsem kvůli ní brečel... Myslel jsem si, že ji nikdy nepřestanu milovat.

Martin otočí hlavu a dívá se nahoru Dívce do očí.

MARTIN (POKR.)

A pak jednoho dne se objevila holka, o které nic nevím, a která asi ani není ze Země, a která během pár minut změnila celý můj život.

STŘIH:

SESTŘIH ZÁPADU SLUNCE a PODVEČERNÍHO a NOČNÍHO MĚSTA.

ZATMÍVAČKA:

ROZTMÍVAČKA:

EXT. MARTINŮV DŮM - DEN

Je ráno. ZÁBĚR na dům.

STŘIH:

INT. MARTINŮV DŮM - DEN

POKOJ: Martin leží s Dívkou v jedné posteli. Začínají se probouzet, usmívají se na sebe. Martin vyleze z postele, Dívka se jen posadí. Martin jde ke dveřím, odemyká, pomalu vychází ven-

-Jde po SCHODECH dolů.

V KUCHYNI: Z lednice a spíže Martin vybírá jídlo. S jídlem má namířeno zpět do pokoje. Je kousek od schodiště, v tom však do kuchyně vejde máma.

MÁMA MARTINA

Dobré ráno.

Martin se zastaví, pomalu se otáčí čelem k mámě.

MARTIN

Ahoj.

MÁMA MARTINA

Kam to neseš.

Martin sklopí hlavu, podívá se do své náruči, ve které má jídlo, pak se zpět podívá na mámu.

MARTIN

Ehmm... nahoru... si chystám svačinu.

MÁMA MARTINA

Svačinu?

MARTIN

Dneska půjdu na výlet.

MÁMA MARTINA

Na výlet? A kam prosím tě?

MARTIN

Jen tady do města a tak.

MÁMA MARTINA

(udiveně)

Na výlet do města?

MARTIN

Jo... jen tak se projít.

MÁMA MARTINA

A s kým?

MARTIN

Sám.

Máma se nedůvěřivě dívá na Martina.

MÁMA MARTINA

Ty chceš jít na výlet do města?

-Tos tam nikdy nebyl? Netajíš mi něco?

MARTIN

Né... Proč? ... Tak já jdu.

Martin se otáčí, vychází z kuchyně. Máma chvíli počká, a potom jde za ním. Dojde však jen ke schodišti, zastaví se a sleduje Martina. Martin jí zmizel z dohledu. Máma se otáčí, odejde chodbou do ložnice.

V LOŽNICI: Táta leží v posteli, máma si k němu sedne na postel a rukou ho popostrčí.

MÁMA MARTINA

Vzbuď se.

Táta se z boku přetočí na záda, zívne a ospale řekne...

TÁTA MARTINA

Co je?

MÁMA MARTINA

Myslím, že Martin má v pokoji psa.

TÁTA MARTINA

(zívá)

Psa? Co by tam dělal? -Vždyť nic neštěká.

MÁMA MARTINA

Teď si bral do pokoje jídlo.

TÁTA MARTINA

Tak má hlad no.

MÁMA MARTINA

Říkal, že si jde udělat svačinu,
že jde na výlet do města.

TÁTA MARTINA

Uklidni se prosím tě.
(ironicky)
Asi tam má jen nějakou holku.

Máma z postele sebere polštář a lehce s ním bouchne tátu přes hlavu.

STŘIH:

V POKOJI: Dívka sedí na posteli a konzumuje donesené jídlo. Martin stojí u pootevřených dveří a dívá se, jestli nejde máma. Zavírá dveře, zamyká, jde k Dívce.

MARTIN

Raději odsud dneska rychle
vypadnem. Máma asi něco tuší.

Martin se převléká... (Oblékne si kalhoty a tričko.)
Dívka se na něj se zaujetím dívá. Martin vezme tašky s oblečením, které nakoupil. Vytáhne letní šaty, položí je na postel vedle Dívky, vezme talíř s nedojedeným jídlem z Dívčina klína a položí ho bokem.

MARTIN

Musíš se teď převlíct.

Dívka se dívá na Martina - nerozumí mu.

MARTIN (POKR.)

(k sobě)
No nic. Zase je to na mně.

Postaví Dívku z postele na zem, otočí ji zády k sobě, vzpaží jí ruce a začne jí vytahovat košili nahoru. Dívka však dá ruce zpět dolů, otočí se čelem k Martinovi.

MARTIN

Ne, ne, ne. Musíš se otočit.
A drž ruce nahoře.

Martin Dívku opět otočí, zvedne jí ruce, vyhrne jí košili a sundá jí Dívce přes hlavu. Dívka je od pasu nahoru nahá. Martin rychle zvedne z postele podprsenku a snaží se ji rozepnout. Hledá, kde se rozepíná... nejde mu

rozepnout, mluví k Dívce...

MARTIN (POKR.)
Vydrž chvílku.

Dívka se pokusí otočit k Martinovi, ten ji zadrží...

MARTIN (POKR.)
Neotáčej se!

Stále se pokouší rozepnout podprsenku. Po chvíli odhodí podprsenku na postel.

MARTIN
Stejně je to zbytečný. Nevím,
proč to vůbec nosíte?

Rychle vezme z postele šaty a přetáhne je Dívce přes hlavu. Stoupne si před Dívku a sklopí jí dolů ruce. Klekne si, strčí jí ruce pod šaty, sundává jí dolů tepláky. Je velice nervózní. Vezme z postele kalhotky, začne jí je nasazovat. Nervozitou se mu značně klepají ruce. Když je hotov, posadí Dívku na postel, oblékne jí ponožky, nasadí jí boty. Postaví se, oddechne si.

MARTIN
A je to. Příště už to zvládneš
sama. ... Počkej tady.

Martin vychází z pokoje a jde zkontrolovat, jestli je „čistý vzduch“. Za okamžik se vrací. Chytne Dívku za ruku, vyvádí ji z pokoje.

Potichu jdou po SCHODECH.

Procházejí kolem TOALETY... Dívka se zastavuje, Martin se otočí a dívá se na ni.

MARTIN
Co je? ... Aha.

Otevře dveře od toalety, Dívka vejde dovnitř, Martin za ní zavře dveře a čeká venku. Netrpělivě pošlapává okolo a vyhlíží, jestli se nepřibližují rodiče. Po chvílce, skrz pootevřené dveře, uvidí přibližujícího se tátu. Dívka otevírá dveře od toalety... Martin se hned otočí a zatlačí Dívku zpět na toaletu. Vleze tam s ní, zabouchne za sebou dveře a zamkne. Oba stojí čelem proti sobě, dívají se do očí. Táta zatáhne z venku za kliku od dveří.

MARTIN

Obsazeno.

TÁTA MARTINA

Budeš tam dlouho?

MARTIN

Jo.

Táta pustí kliku a jde na druhý záchod do přízemí (v garáži). Martin napjatě poslouchá: slyší, jak táta kráčí po schodech dolů. Martin opatrně otevře dveře, nakoukne ven. Poté vychází s Dívkou ven, chystá se ještě zhasnout na toaletě, jeho pozornost však upoutá podlaha, na které leží kalhotky. Martin se rychle podívá na Dívku a hned se zase otočí zpět. Sebere kalhotky z podlahy, zhasne, zavře dveře. Nasadí Dívce kalhotky.

MARTIN

Když si je sundáš, tak si je pak zas oblíkni.

Martin chytá Dívku za ruku a rychle, ale potichu, jdou po SCHODECH do přízemí.

V GARÁŽI: Martin nakoukne, jestli tam není táta. Táta je na záchodě - zpoza dveří toalety vychází světlo. Martin vyběhne s Dívkou ze schodiště a jde k východovým dveřím. Procházejí kolem toalety... OZVE SE SPLÁCHNUTÍ. Martin se lekne, začne utíkat s Dívkou ke dveřím. U dveří hledá klíč a odemyká... dveře od toalety se otevírají... Martin otevírá východové dveře... z toalety vychází táta... Martin otevřel dveře, vystřkuje Dívku ze dveří a hned za ní vyběhne i on. Táta vyjde z toalety, pomalu se otáčí k východovým dveřím - než se na ně podívá, Martin je potichu zavře.

STŘIH:

EXT. MARTINŮV DŮM - DEN

Martin a Dívka utíkají od domu, proběhnou ulicí, mizí za domy.

STŘIH:

SÉRIE ZÁBĚRŮ:

HRAJE PÍSEŇ. Martin a Dívka se procházejí MĚSTEM. Jsou šťastní, drží se za ruce, usmívají se. Dívka si vše kolem sebe prohlíží a ohmatává - je velice zvědavá.

-Chodí po OBCHODECH / po PAMÁTKÁCH / procházejí se PARKEM / KOLEM ŘEKY / jedí zmrzlinu / houpou se na HOUPAČCE / sedí na LAVIČCE apod.

STŘIH:

EXT. POD HRADBAMI - DEN

Odpoledne. Martin a Dívka jdou po cestě, která vede po straně kopce. Nad nimi jsou městské hradby, dole teče řeka, na druhé straně je hora s chatkami, zahradami a lesem. Martin a Dívka se drží za ruce, pomalu se procházejí a rozhlížejí se po okolí. Procházejí kolem lavičky, na které sedí mladý LÍBAJÍCÍ SE PÁR. Dívka se na ně s velkým zaujetím dívá - nespustí je z očí. Za lavičkou se Dívka zadívá Martinovi do očí, Martin její pohled opětuje.

PO CHVILCE dojdou na opuštěné místo, ze kterého je nádherný výhled na protější horu a celé údolí. Sednou si na lavičku, dívají se na okolní přírodu. Dívka se začne toužebně dívat na Martina - ten se stále dívá před sebe a je mírně nervózní. Otočí hlavu a spatří Dívku, jak na něj hledí. Znervózní ještě více, téměř přestane dýchat. Oba se hluboce dívají do svých očí. Pomalu se k sobě natočí. Jejich hlavy se k sobě velmi pomalu naklánějí... zavřou oči, jejich rty se pomalu dotknou. Martin se svými rty jemně dotýká Dívčina horního rtu. Začíná ji velmi pomalu líbat. Vzájemně se něžně líbají, oběma lehce tečou slzy ze zavřených očí. Pevně se k sobě tisknou... hladí se po vlasech, tváři, krku, zádech... Líbají se velice vášnivě, ale stále velmi citlivě a jemně.

O NĚCO POZDĚJI se přestanou líbat. Hlavy mají těsně u sebe, dívají se do svých zvlhlých očí... obejmou se. KAMERA se od nich vzdaluje.

ZATMÍVAČKA:

ROZTMÍVAČKA:

INT. MARTINŮV DŮM - DEN

V GARÁŽI se otevřou dveře, Martin a Dívka vcházejí dovnitř. Společně jdou nahoru. Po SCHODECH projdou do PRVNÍHO PATRA, míří PO SCHODECH do DRUHÉHO PATRA... v tom se však ozve...

MÁMA MARTINA
(hlasitě)
Ahoj.

Martin ztuhne - pomalu se otáčí, spatří mámu.

MARTIN
(nervózně)
Ahoj.

Máma stojí na chodbě, dívá se na schody na Martina a hlavně na Dívku. Nikdo chvíli nemluví.

MÁMA MARTINA
Nepředstavíš nás?

MARTIN
To je... spolužačka... ze školy...

Přemýšlí, co by dál řekl.

MARTIN (POKR.)
Ona chtěla půjčit sešity do školy... tak jdem pro ně.

MÁMA MARTINA
(k Dívce)
Ahoj.

Chvíli je ticho. Máma čeká od Dívky pozdrav, ale ta nic neříká.

MÁMA MARTINA (POKR.)
(k Martinovi)
A to nemůže počkat dole?

MARTIN
Tak já nevím, jaký přesně chce...
tak mi to jde ukázat.

MÁMA MARTINA

Tak ale honem. Víš, že sem nikoho nemáš vodit bez dovolení.

MARTIN

(naštvaně)

Jó.

Martin se otáčí, jde s Dívkou nahoru do pokoje. Máma pořád stojí na místě a sleduje je.

V POKOJI Martin rychle vytáhne z šuplete ve svém stolku nějaké školní sešity. Vezme tašku s oblečením (které koupil Dívce), vychází z pokoje.

MARTIN

Pojď.

Martina a Dívka jdou dolů po SCHODECH. Máma stojí pořád na stejném místě a bedlivě oba pozoruje. Oba kolem ní nervózně projdou. Nikdo nic neříká. Pokračují směrem do garáže.

STŘIH:

EXT. MARTINŮV DŮM - PODVEČER

Martin rychle odvádí Dívku za roh ulice, aby je máma nemohla vidět.

STŘIH:

EXT. SÍDLIŠTĚ - PODVEČER

Martin a Dívka se zastaví za domem. Martin přemýšlí, co budou dál dělat. Zahledí se směrem do vedlejší ulice (kde bydlí Anna), poté zpět na Dívku.

STŘIH:

EXT. DŮM ANNY - PODVEČER

Martin vede Dívku k domu, ve kterém bydlí Anna (holka ze školy, kterou miloval). Přicházejí ke dveřím, Martin zazvoní na zvonek a čeká...

ANNA (M.O.)
(z reproduktoru u zvonku)
Prosím?

MARTIN
(do mikrofону)
Ahoj. Mohl bych s tebou mluvit?

ANNA (M.O.)
Myslím, že to není dobrý nápad.

MARTIN
Prosím tě Anno, je to strašně moc důležitý.

Chvíli je ticho.

ANNA (M.O.)
A nepočká to?

MARTIN
Ne.

Opět chvíli ticho.

ANNA (M.O.)
Moment teda.

Zvuk z reproduktoru utichne. Martin se podívá na Dívku. Čekají. Po chvílce se ozve ZVUK odemykajících se dveří. Dveře se otevřou, ven vychází Anna.

ANNA
(k Martinovi)
No ahoj.

MARTIN
Čau.

ANNA
Co potřebuješ?

Anna si všímá Dívky kousek od Martina.

ANNA
(k Dívce)
Ahoj.

MARTIN
Nešla by ses na chvíli projít?

ANNA

To asi ne... nemám čas. Musím uklízet, protože jsem zas celý víkend nic nedělala, tak to musím teď dohánět. ...Víš?

MARTIN

Prosím tě, aspoň na chvíli. Je to fakt strašně moc důležitý.

ANNA

To to nemůžeš říct tady?

MARTIN

Nechci, aby nás někdo slyšel.

ANNA

(rozhlíží se kolem sebe)
Vždyť tu nikdo není.

MARTIN

Prosím tě... nejde o mně. Věř mi.

Anna se krátce rozmýšlí.

ANNA

Počkej chvíli.

Anna vchází zpět do domu - jde se přezout. Za okamžik vychází ven a zamyká dveře. Všichni tři společně odcházejí na fotbalové hřiště, které je hned vedle.

STŘIH:

EXT. SÍDLIŠTĚ/ FOTBALOVÉ HŘIŠTĚ - PODVEČER

Společně dojdou do středu hřiště. Na hřišti nikdo není.

MARTIN

(k Anně)
Jsi jediná, komu můžu věřit. Slib mi, že to nikomu neřekneš.

ANNA

Co neřeknu?

MARTIN

Anno!

ANNA
Dobře... slibuju.

MARTIN
Nevím, jak to mám říct... ona...

Martin neví co má dál říkat, podívá se na Dívku a zpět na Annu...

MARTIN (POKR.)
Víš jak jsou tady ti vojáci...
jak tam dělaj něco na tom poli...

ANNA
No.

MARTIN
-Jsem tam byl v pátek večer a...
prostě se tam něco stalo a ona
tam ležela nahá v poli... v
takovém kruhu a něco tam vzduchem
proletělo.

Anna se nevěřičně dívá na Martina a začne se usmívat.

ANNA
A dál?

MARTIN
(naštvaně)
Já si nedělám srandu!

ANNA
(směje se)
Né, v pohodě... pokračuj.

MARTIN
Ty mi nevěříš?

ANNA
Proč? ...Jen mi tady říkáš, že
tohle je nějaká... mimozemšťanka.
Však to je normální ne... Já mám
doma taky jednoho mimozemšťana -
bráchu, víš?

Martin se na Annu hodně naštve.

MARTIN

Já si nevymýšlím!

Anna se přestane usmívat a také se naštve.

ANNA

No a co já s tím? To mě jako chceš takhle sbalit nebo co?

MARTIN

Jsi fakt pitomá!

Anna se urazí. Otočí se a odchází zpět domů...

MARTIN (POKR.)

Měl jsem tě za kamarádku!

Anna se zastaví, otočí se na Martina.

ANNA

Co po mně teda chceš?!

MARTIN

Mluvím pravdu! Tak se na ni podívej. Vždyť nemluví. Nemá ani propíchný uši...

Anna se dívá na Dívku a Dívka na ni.

MARTIN (POKR.)

-A kde bych já jako vzal holku?

(pauza)

Potřebuju, abys ji nechala u sebe přespat.

ANNA

Tak na to zapomeň.

MARTIN

Nemá kde spát. U mě už nemůže být.

ANNA

A u mě snad jo? Nemůžu domů přitáhnout cizí holku.

MARTIN

Vždyť jsi holka. Řekneš, že je to kamarádka ze školy. Já si nemůžu domů přivízt holku.

ANNA

Kde spala včera?

MARTIN

(stydlivě)

U mě... ale rodiče o tom nevěděli. Jenže máma to teď zjistila. ... Prosím tě Anno.

Anna se rozmýšlí...

ANNA

Já nevím.

Martin se na Annu zadívá smutným pohledem. Anna se trochu zasměje a řekne...

ANNA (POKR.)

Nedívej se na mě takhle.

MARTIN

Prosím.

Anna váhá a přemýšlí.

ANNA

Tak počkejte. Zkusím se jít zeptat. Ale nic neslibuju.

Martin se usměje.

MARTIN

Díky moc.

Anna odchází domů. Když se vzdálí, Martin začne mluvit k Dívce...

MARTIN

Budeš teď chvíli s Annou, jo? Je moc fajn. To je ta, o které jsem ti vyprávěl. Budete určitě kamarádky.

Martin a Dívka čekají na hřišti. ZA CHVÍLI přichází Anna.

ANNA

Tak je to domluvený.

Martin se zaraduje.

ANNA (POKR.)

(prohlíží si Dívku)

Sama jsem na to ale zvědavá.

(k Martinovi)

Ty si myslíš, že opravdu není
člověk?

MARTIN

Našel jsem jí tam ležet... a jako
kdyby tam něco před tím
proletělo.

ANNA

Myslíš, že by vypadala takhle,
když by nebyla ze Země?

MARTIN

Nevím.

ANNA

(usmívá se)

Asi ne každej mimozemšťan vypadá
jak E. T.

MARTIN

(usměje se)

To asi ne.

Chvíli nemluví.

ANNA

Proč ji neodvedeš třeba na
policii? Možná se jen ztratila.

MARTIN

A co když ne? Co když fakt není
odsud.

ANNA

A co když ji tam někdo znásilnil?
Nebo od někud utekla a je
nemocná? -Proto třeba nemluví.
Určitě je to pravděpodobnější,
než že je z jiné planety.

MARTIN

Ale co ten kruh... a to co tam proletělo? A proč to tam uzavřeli?

ANNA

To já nevím. Mohlo se tam stát cokoli. Jen chci říct, že třeba potřebuje pomoc. Nemůžeš vědět, co se jí stalo.

MARTIN

Nechci, aby jí někdo něco udělal.

ANNA

To já taky ne... ale přece si nemůžeš jen tak nechat holku, kterou najdeš.

Martin se zamýšlí.

MARTIN

Asi máš pravdu. Nech ji ale prosím tě dneska u sebe. Pak uvidíme.

ANNA

Dobře. Ale slib mi, že ji zítra odvedeš na policii.

Martin chvíli váhá.

MARTIN

Tak dobře. Slibuju. Ale nikomu neříkej, odkud je.

Chvíli nemluví.

ANNA

Půjdeme?

Martin se podívá na Dívku a společně s Annou pomalu odcházejí. Martin po cestě Anně podává tašku s oblečením.

MARTIN

Tady jsem jí koupil nějaké oblečení.

Martin povytáhne z tašky podprsenku.

MARTIN (POKR.)
Tohle jsem nevěděl, jak jí to mám
oblíct.

Anna i Martin se rozesmějí. Anna si všímá sešitů, které
jsou v tašce...

ANNA
A ty sešity jsou k čemu?

MARTIN
To nic... to je kvůli mámě. Řekl
jsem jí, že si jde ke mně půjčit
sešity.

ANNA
Jó tak sešity...

Všichni se usmívají, stále jdou k domu Anny.

ANNA
Jak to uděláme zítra? -Ráno jdem
do školy.

MARTIN
Tak já tady ráno budu čekat.

ANNA
Odvedeš ji teda na tu policii?

MARTIN
(neochotně)
Jó. Dopoledne tam s ní půjdu.

ANNA
To nepůjdeš do školy?

MARTIN
Asi ne.

ANNA
(žertovně)
Neměl bys kašlat na školu.

MARTIN
Kvůli tobě jsem do ní taky
několikrát nešel.

EXT. DŮM ANNY - PODVEČER

Všichni tři se zastaví před dveřmi od domu Anny.

MARTIN

(k Dívce)

Půjdeš teď s Annou jo? Ona se o tebe postará.

Dívka zesmutní - vycítila, že ji chce Martin opustit. Pevně obejmě Martina. Martin se dívá na Annu a Anna na něho. Martin šeptá Dívce...

MARTIN

Neboj se. Zítřka se zas uvidíme.
Nemůžeš být u mě.

Utěšuje ji a hladí ji po vlasech.

MARTIN (POKR.)

Bude to dobrý.

Po chvíli se přestanou objímat.

MARTIN

(k Anně)

Můžeš ji chytnout za ruku?

Anna vezme Dívku za ruku.

ANNA

(k Dívce)

Půjdeme spolu, jo?

Anna mluví k Dívce a zároveň tím škádlí Martina. Usmívá se.

ANNA (POKR.)

Přece nechceš být pořád s takovýmhle klukem? Kdo ví, co s tebou prováděl?

Dívka se dívá na Annu.

ANNA (POKR.)

Půjdeme. ... Pojd'

MARTIN

(k Dívce)

Tak jdi.

(k Anně)

Né že s ní budeš něco dělat.

ANNA

(k Martinovi)

Dělat??

MARTIN

No malovat, barvit vlasy...
holit.

ANNA

(směje se)

No to víš že jo. Ji zmaluju, že
ji nepoznáš... A co že to nemám
holit?

MARTIN

Nó... nic. Mně se líbí, tak jak
je.

ANNA

No hlavně že víš, jak vypadá...
-když ji nemám holit.

Martin se stydlivě usmívá.

MARTIN

(k Anně/Dívce)

Tak jo. Mějte se.

ANNA

Ty taky.

Martin přistoupí k Dívce... pohládí ji po vlasech.

MARTIN

(k Dívce)

Zítřka se uvidíme. Ahoj.

ANNA

(k Martinovi)

Neboj. My to zvládneme.

Anna otevírá dveře, vchází s Dívkou dovnitř, otočí se a zamává na Martina. Dívka se stále dívá na Martina, ale už není smutná a nebojí se. Martin jim zamává. Anna zavírá dveře. Martin ještě chvíli dál stojí před dveřmi a dívá se do nich. Otáčí se, jde domů.

STŘIH:

INT. DŮM ANNY - VEČER

Anna vchází s Dívkou do OBÝVÁKU, kde sedí její MÁMA a TÁTA - povídají si a dívají se na televizi. Rodiče zpozorují Dívku.

ANNA

Tak to je...
(přemýšlí co dál říct)
...Eva.

TÁTA/MÁMA ANNY

(k Dívce)
Ahoj.

Máma se postaví a jde k holkám. Táta dál sedí a sleduje televizi.

MÁMA ANNY

(k Dívce)
Jak se máš?

ANNA

Ona nemluví.

Máma jde s holkami do jiné místnosti.

MÁMA ANNY

(k Anně/Dívce)
Dáte si něco k jídlu?

ANNA

Zatím ne, děkujem. Půjdeme nahoru.

MÁMA ANNY

Kdybyste něco potřebovali, tak si řekněte.

ANNA

Jo, jo.

Anna a Dívka jdou nahoru do pokoje, máma se vrací do obýváku.

STŘIH:

INT. DŮM MARTINA - NOC

Martin jde po SCHODECH do svého pokoje, zastaví ho však máma.

MÁMA MARTINA
Co to bylo za holku?

MARTIN
Kamarádka ze školy.

MÁMA MARTINA
Jaktože jsem ji ještě nikdy neviděla?

MARTIN
(naštvaně)
Protože je z jiný třídy.

MÁMA MARTINA
Tak proč si půjčuje sešity od tebe?

MARTIN
Nevím. Se jí zeptej!

MÁMA MARTINA
Nebud' drzej! ... Kde byla v noci?

MARTIN
Jak to mám vědět?!

MÁMA MARTINA
Nebyla náhodou u tebe v pokoji?

MARTIN
No to určitě! Dej mi už pokoj!!

Martin naštvaně odchází nahoru do pokoje. Máma na něj zakřičí...

MÁMA MARTINA
Kam jdeš?!

MARTIN

Nikam!

Martin vběhne do POKOJE, zavře a zamkne dveře. Naštvaný si lehne do postele.

STŘIH:

INT. DŮM ANNY - NOC

V POKOJI je Anna a Dívka. Pokoj je malý s velkým oknem - čistý, uklizený. U okna je psací stůl, u levé zdi je stolek se zrcadlem, vpravo u zdi je postel. Dívka se rozhlíží po pokoji. Obě jsou trochu nervózní.

ANNA

Toho nepořádku si raději moc nevšímej. Kapku nestíhám uklízet.

(usmívá se)

Takže ty máš být mimozemšťanka? Marťa toho nakecá... On totiž považuje všechny holky za mimozemšťanky.

Obě si sedají na postel. Anna chytne Dívku za ruku, pomalu a klidně k ní hovoří...

ANNA (POKR.)

Ty opravdu nemluvíš? Copak se ti stalo? Mně to můžeš říct. Chci ti pomoci. ... Jak se jmenuješ? ...

(usmívá se)

Stejně jsem tě už přejmenovala na Evu.

Anna pouští ruku Dívky a začne se dívat do tašky s oblečením.

ANNA (POKR.)

To ti kupoval on? Tobě koupí takové pěkné oblečení a sám chodí jak strašák. (smích)

To ne... on jen asi neví, co mu sluší. Ale je moc fajn. ... Se už spolu moc nebavíme.

Anna se na chvíli zamyslí.

ANNA (POKR.)
 Asi tě má hodně rád?
 (pauza)
 Půjdeme se vykoupat, jo?
 (usmívá se)
 Martin tě asi moc nekoupal?

V KOUPELNĚ: Dívka sedí ponořená v napuštěné vaně s pěnou. Anna sedí oblečená na okraji vany a umývá Dívce šampónem vlasy. POZDĚJI Dívka vylézá z vany, Anna ji utírá ručníkem a obléká ji do županu. Vycházejí ven.

V POKOJI: Anna posadí Dívku do židle ke stolku před zrcadlem a fénem jí vysouší vlasy. Poté jí obleče spodní prádlo. Když Dívce zapíná podprsenku, s úsměvem říká...

ANNA
 Tak tohle ti oblíct neumí, ale
 určitě ví, jak to sundat.

Anna obleče Dívku do kalhot a trička. Dívka stále sedí na židli a Anna jí vytváří na hlavě jednoduchý účes. Poté vezme líčidla a jemně maluje Dívce oči...

ANNA
 Tohodle si ani nevšimne.

Anna dolíčila Dívku.

ANNA
 Vidíš jak ti to sluší. Ráno tě
 namaluju znovu, ať má Martin
 radost.

Obě se na sebe usmívají.

STŘIH:

EXT. DŮM ANNY - NOC

ZÁBĚR na dům Anny - venku je tma, z oken domu vychází světlo.

STŘIH:

INT. DŮM ANNY/ POKOJ - NOC

V pokoji je rozsvíceno. Obě dívky jsou v dlouhých tričkách na spaní. Anna stele svou postel pro Dívku. Vedle postele je matrace pro Annu. Anna přizvedne peřinu a podívá se na Dívku, která stojí vedle ní. Dívka si lehne do postele, Anna ji přikryje.

ANNA

Dobrou noc.

Dívka se dívá na Annu. Anna zhasne a lehne si na matraci vedle postele. Pokoj je mírně osvětlený venkovním osvětlením. KAMERA zabere DETAIL Dívky - má otevřené oči (myslí na Martina).

STŘIH:

INT. DŮM MARTINA/ POKOJ - NOC

Je zhasnuto. Martin leží v posteli s otevřenýma očima - též myslí na Dívku.

STŘIH:

INT. DŮM ANNY/ POKOJ - NOC

OZÝVÁ SE TICHÝ PLÁČ. Anna vstane, přistoupí k posteli, sedne si k Dívce. Hladí ji po vlasech...

ANNA

Copak je?

Dívka pláče dál, posadí se. Obejme Annu. Anna ji utěšuje...

ANNA (POKR.)

Neplakej. To bude dobrý.

Anna si lehne k Dívce a přikryje obě peřinou. Dívka postupně přestává plakat... Usínají.

STŘIH:

EXT. DŮM ANNY/ SÍDLIŠTĚ - DEN

Je slunečné ráno. Martin čeká před domem Anny. Otevírají se dveře, ven vychází Anna s Dívkou, usmívají se. Dívka má na sobě letní šaty, Anna kalhoty a blůzu.

MARTIN
(k Anně/Dívce)
Ahoj.

ANNA
Dobré ráno.

Dívka se nedočkavě vrhá na Martina - obejmě ho. Potom se oba chytanou za ruku.

MARTIN
(k Anně)
Jak jste se vyspali?

ANNA
Skvěle. A ty?

MARTIN
Šlo to.

Martin se zadívá na Dívku, spatří, že má namalované oči.

MARTIN (POKR.)
(k Anně)
Tys ji namalovala?

ANNA
(s úsměvem)
Ty sis toho všiml jo? ... -Ale jenom trošinku.

MARTIN
Sluší ji to... a tobě taky.

Anna a Martin se usmějí. Chvilku nic neříkají.

ANNA
Půjdeme?

MARTIN
Jo.

Pomalou odcházejí od domu.

ANNA
(k Martinovi)
Odvedeme ji teda na policii?

Martin nic neříká, ale pohledem dává Anně najevo, že ji nikam odvádět nechce.

ANNA (POKR.)

Musíme ji tam odvézt. Někdo se o ni určitě bojí.

Martin chce něco říct, ale Anna mu skočí do řeči.

ANNA (POKR.)

A nezkoušej to na mě s tím, že není člověk. I kdyby nebyla, to si myslíš, že ji zavřou někam do laboratoře a budou na ní dělat pokusy?

MARTIN

Tak ji zavřou někam do nemocnice a už ji nikdy neuvidím. Nechci ji ztratit.

ANNA

Martine... potřebuje pomoc...
A my jí sami nepomůžeme. Záleží ti na ní přece?

Martin se zastaví a holky hned po něm.

MARTIN

Nechci, aby se jí něco stalo.
Když přijdou na to, že není ze Země, určitě ji už neuvidím. ...
Tys tam nebyla, nevíš co se tam stalo. Víím, že není člověk.
Vím to.

Martin téměř začne brečet.

ANNA

Věřím ti... ale věci někdy nejsou takové, jak se zdají.

(přistoupí k Martinovi)

Ať je člověk nebo ne, potřebuje pomoc. Může být vážně nemocná. Mně na ní taky záleží... a moc.

(chytne Martina za ruku)

Neboj se. Bude v pořádku.

(pauza)

Tak honem, ať stihnem autobus.

MARTIN

Nemůžem jet autobusem.

ANNA

Proč ne?

MARTIN

Bojí se autobusu... a hodně. Ale klidně jeď, ať stihneš školu. Já ji tam dovedu.

ANNA

No to teda ne.

MARTIN

Přijdeš ale pozdě.

ANNA

Já to přežiju. Je to taky moje kamarádka. A ty bys s ní určitě někam utek.

Anna i Martin se usmějí. Vydají se na cestu.

STŘIH:

EXT. POLICEJNÍ STANICE - DEN

Všichni tři přicházejí k policejní stanici, která je na náměstí, kousek od školy, kam chodí Martin a Anna. U vchodu je kamera a svítící tabule s nápisem „POLICIE“. Martin je nervózní.

ANNA

(k Martinovi)

Chceš, abych tam šla s váma?

Martin na ni souhlasně zakývá hlavou.

MARTIN

Ale řeknem, že jsme ji našli na hřišti... a že byla oblečená. Jo?

ANNA

Dobře.

Martin, Dívka a Anna vcházejí dovnitř policejní stanice.

STŘIH:

INT. POLICEJNÍ STANICE - DEN

Uvnitř je krátká chodba, na jejím konci je velká místnost. V místnosti, hned u dveří, je dřevěná přepážka, za kterou stojí POLICISTA #1. Ve zbytku místnosti jsou stoly s výpočetní technikou a se štosy papírů. U nich sedí policisté a pracují. Martin, Anna a Dívka přistupují k policistovi za přepážkou. Anna je klidná, Martin je nervózní, Dívka má strach.

MARTIN

(k policistovi)

Dobrý den.

POLICISTA #1

Dobrý den. Co si přejete?

MARTIN

(nervózně)

Chceme nahlásit, že jsme našli ztracenou holku.

POLICISTA #1

(podívá se na Dívku)

To je ona?

MARTIN

Ano.

Policista se otočí do místnosti k jednomu stolu a zavolá na POLICISTKU, která u něj sedí.

POLICISTA #1

Iveto! Můžeš jít sem?

Policistka se zvedá od stolu, přichází k Martinovi.

POLICISTA #1 (POKR.)

(k policistce)

Máme tady nalezenou osobu. Můžeš to vzít?

POLICISTKA

(k Martinovi/Anně)

Dobrý den.

MARTIN/ANNA

Dobrý den.

POLICISTKA

Pojďte za mnou.

Policistka jde ke stolu, od kterého přišla. Martin, Anna a Dívka jdou za ní. Za stolem je jedna židle, před stolem jsou dvě židle. Policistka přisune před stůl ještě jednu židli.

POLICISTKA

Posaďte se.

Policistka si sedne za stůl, Martin se posadí naproti ní nalevo, Dívka doprostřed, Anna napravo.

POLICISTKA

Přišli jste tedy nahlásit nalezenou osobu?

MARTIN

Ano.

(ukáže na Dívku)

To je ona.

Policistka si prohlíží Dívku.

POLICISTKA

(k Dívce)

Jak se jmenujete?

MARTIN

Ona nemluví.

POLICISTKA

(k Martinovi)

Vůbec s vámi nekomunikuje?

MARTIN

Ne.

Policistka se dívá na Dívku, v počítači začne vyhledávat nějaký program a hovoří k Martinovi...

POLICISTKA

Takže to sepíšeme.

Policistka se ptá Martina na jeho osobní údaje (jméno, věk, bydliště). Martin jí odpovídá a policistka vše zapisuje do počítače. Anna a Dívka vše jen sledují. Policistka dopíše, odsune se kousek od počítače a soustředí se na Martina.

POLICISTKA

(k Martinovi)

Kdy a kde jste ji našli?

MARTIN

Na hřišti ve „MĚSTĚ“ v pátek večer.

Policistka se zarazí...

POLICISTKA

V pátek? Proč jste to nenahlásili hned?

Martin znervózní a neví co má říct. Pomůže mu Anna...

ANNA

My jsme nevěděli, že se ztratila. Mysleli jsme, že chce jen někde přespat.

POLICISTKA

Měli jste to nahlásit hned. A kde byla od pátku do dneška?

ANNA

U mě. ...Promiňte, my jsme si to neuvědomili.

POLICISTKA

Hlavně že jste ji sem přivedli. Čím dříve se to ale nahlásí, tím líp. ... Kde přesně byla, když jste ji objevili?

MARTIN

Spala na lavičce u fotbalového hřiště - na sídlišti.

POLICISTKA

Nikdo tam s ní nebyl? Nebo nepohyboval se někdo kolem?

MARTIN

Ne.

POLICISTKA

Co měla na sobě?

MARTIN

Tady tohle.

POLICISTKA

Měla něco u sebe? -Doklady,
tašku, ...cokoliv?

MARTIN

Ne. Vůbec nic.

POLICISTKA

Všimli jste si, že by měla nějaká
poranění?

MARTIN

Ne.

POLICISTKA

A něco neobvyklého v jejím
chování?

MARTIN

No že vůbec nemluví.

POLICISTKA

Zkoušeli jste s ní komunikovat?

ANNA

Jo. Ale vůbec nereaguje. Ani
nerozumí tomu, co jí říkáme.

Policistka zapíše získané informace do počítače.

POLICISTKA

Dobře. Teď jí sejmeme otisky
prstů a vyfotografujeme ji,
abychom ji případně mohli
identifikovat.

MARTIN

Co s ní bude dál?

POLICISTKA

Zařadíme ji do databáze
pohřešovaných osob a zahájíme
standardní postupy, abychom
zjistili její totožnost.

MARTIN

Budeme ji moc vidět?

POLICISTKA

To asi nebude možné. Teď ji
převezeme do nemocnice na
vyšetření. -Ale nejspíš vás
budeme kontaktovat, pokud
zjistíme její totožnost.

Martin je velice smutný, drží pevně Dívku za ruku.
Policistka vstane, obejde stůl, přistoupí k Dívce.

POLICISTKA

(k Martinovi)

Musím jí teď vzít otisky prstů.

(k Dívce, chytne

ji za předloktí)

Pojďte se mnou.

Dívka se vystrašeně dívá na Martina, přitiskne se k němu.

MARTIN

(k Dívce)

Musíš jít tady s paní.

Dívka dále pevně objímá Martina. Policistka ji pustí a
hovoří k Martinovi...

POLICISTKA

Můžete jít s ní?

Martin pomalu vstane ze židle, Dívka se ho stále pevně
drží.

MARTIN

(k Dívce)

Neboj.

Dívka přestane objímat Martina, ale stále ho pevně drží
za ruku. Policistka odvádí Martina k nedalekému stolu -
Dívka jde s nimi, drží se Martina. Anna zůstává sedět na
místě. Policistka, Martin a Dívka přijdou ke stolu, na

kterém je počítač a scanner pro odebírání otisků prstů. Policistka přikládá jednotlivě prsty Dívky na scanner. Dívka má strach, dívá se střídavě na Martina a na svou ruku na scanneru. Po odebrání otisků všech prstů, odvádí policistka Martina a Dívku do vedlejší místnosti, ve které je na stativu fotoaparát. Vyfotografuje Dívku.

POLICISTKA

(k Martinovi)

Běžte se zatím posadit.

Martin odchází s Dívkou ke stolu, u kterého sedí Anna. Posadí se.

ANNA

Tak co? Dobrý?

Martin nic neříká, jen se smutně podívá na Annu.

ANNA (POKR.)

(k Martinovi)

Bude to dobrý. Věř tomu.

MARTIN

Snad jo.

Všichni tři sedí na židlích a pozorují policistku - ta se baví se svým kolegou (nejde ji slyšet). Poté jde k telefonu a někam volá... při tom se dívá na Dívku. Dotelefonovala, chodí po místnosti, baví se s kolegy a jen občas se podívá ke stolu na Martina, Annu a Dívku.

POZDĚJI: Do místnosti vchází SANITNÍ LÉKAŘ v červené reflexní bundě. Policista za přepážkou ho pošle ke stolu, u kterého sedí Martin a spol. Lékař přijde ke stolu a ve stejný okamžik přijde i policistka.

SANITNÍ LÉKAŘ

Zdravím.

POLICISTKA

(k lékaři)

To je ona.

Policistka položí svou ruku na rameno Dívky.

POLICISTKA (POKR.)

S nikým nekomunikuje. Nemá žádné známky po poranění.

Lékař přistoupí k Dívce.

SANITNÍ LÉKAŘ
(k Martinovi)
Dovolíte?

Martin se postaví, odsune židli, ale stále je u Dívky a drží ji za ruku. Lékař položí ruku Dívce na čelo, palcem jí zvedne víčko a zkontroluje, jestli nemá rozšířené zornice. Poté ji ještě pohledem celou zkontroluje.

SANITNÍ LÉKAŘ
(k policistce)
Už si ji můžeme odvézt?

POLICISTKA
Ano.

SANITNÍ LÉKAŘ
(k Dívce)
Půjdeme.

Lékař chytne Dívku za zápěstí. Dívka se pomalu se strachem postaví a s ní i Anna. Dívka se stále drží Martina. Lékař, Martin, Dívka, Anna a policistka odcházejí z místnosti.

STŘIH:

EXT. POLICEJNÍ STANICE - DEN

U policejní stanice, částečně na chodníku, stojí SANITKA. Má vypnutý motor a otevřené zadní dveře - u nich stojí SANITNÍ SESTRA. Z policejní stanice vychází lékař a spol. a přistoupí k sanitce. Lékař chce odvézt Dívku do sanitky, ona se však pevně drží Martina. Lékař ji začne silněji táhnout do sanitky...

SANITNÍ LÉKAŘ
(k Dívce)
Pojďte. Nebojte se.

SÉRIE RYCHLÝCH STŘIHŮ:

Dívka začne plakat... čím dál pevněji drží Martina. K Martinovi přistoupí sestra, chytne Martina a Dívku za ruce - snaží se je od sebe rozdělit...

SANITNÍ SESTRA
 (k Martinovi)
 Pust'te ji!

Dívka se silně a hlasitě rozbřečí. Propuká zmatek. Policistka chytne Martina a snaží se ho od Dívky odtáhnout. Martin vši silou drží Dívku. Dívka nahlas křičí... ze stanice vyběhnou dva další POLICISTÉ (#1,#2)

ANNA
 (k lékaři, křičí)
 Netahejte ji!!

Policista #1 jde pomoci policistce - odtahuje Martina od Dívky. Martin se brání. Dívka stále hlasitěji ječí a brečí... kope kolem sebe.

SANITNÍ LÉKAŘ
 (k sestře, křičí)
 Přines injekci na uklidnění!

Sestra vběhne do sanitky pro injekci. Policista #2 pomáhá lékaři držet Dívku. Ze sanitky vystupuje ŘIDIČ SANITKY - jde zjišťovat, co se děje. Sestra přišla k lékaři s injekcí. Lékař se snaží znehybnit Dívku - pomáhá mu policista #2 a nově i řidič sanitky. Dívka ze všech sil křičí... Martin se k ní snaží dostat, ale policista #1 s policistkou ho pevně drží. Anna vše vyděšeně pozoruje. Ve zmatku všichni křičí jeden přes druhého. Vše sledují i kolemjdoucí lidé. ...Sestře se podaří píchnout Dívce injekci. Lékař a řidič sanitky vlečou Dívku do sanitky.

V SANITCE ji s pomocí sestry připoutají k lůžku. Dívka postupně přestává křičet... silně pláče... dívá se neustále na Martina. Martin též pláče a dívá se na Dívku. Řidič sanitky vylézá ven, zavírá zadní dveře...

ZPOMALENĚ: DETAIL plačící Dívky a zavírajících se dveří.

Martin brečí a zoufale křičí...

MARTIN
 Né... né... !!

Řidič sanitky nastoupí předními dveřmi do sanitky. Zapne maják... sanitka odjíždí. Martin se zhrouceně přestává hýbat.

POHLED ze ZADNÍHO OKNA SANITKY: KAMERA zabírá Martina a ostatní... vzdalují se... Martin se hroutí k zemi.

STŘIH:

INT. SANITKA - DEN

DETAIL na tvář Dívky: silně pláče, má otevřené oči.

STŘIH:

EXT. POLICEJNÍ STANICE - DEN

Martin sedí na zemi. Policista #1 i policistka ho přestali držet. Sanitka se vzdaluje, míří ke křižovatce.... V Martinově tváři se náhle začne objevovat zlost, vztek, nová energie. Vzpamatuje se... s obrovskou energií vstane. Policista #1 ho chce chytit - Martin se mu vysmekne a utíká za sanitkou... Policista #1 se za ním rozběhne... nestačí mu... zastavuje se.

POHLED ze ZADNÍHO OKNA SANITKY na Martina, jak běží za sanitkou. Sanitka začne odbočovat na křižovatce...

KAMERA „BĚŽÍ“ s Martinem. Sanitka mizí v zatáčce na křižovatce. Martin doběhne do středu KŘIŽOVATKY, zastaví se. Dívá se na sanitku, která mizí v dálce. Po křižovatce jezdí auta... zastavují a troubí na Martina - ten je však nevnímá.

STŘIH:

SEKVENCE BĚHU DO NEMOCNICE/ SÉRIE ZÁBĚRŮ:

LETECKÉ ZÁBĚRY ukazující TRASU MARTINA a SANITKY do NEMOCNICE. Nemocnice leží na okraji města: sanitka musí objet celé město (cca 5 km), Martin je asi 1,5 km od nemocnice.

PROSTŘIHY MEZI SANITKOU a MARTINEM:

Martin se s obrovskou energií rozběhne do nemocnice (rovně od policejní stanice, sanitka zahrnula vlevo). Běží ULICEMI / MEZI DOMY / PO TRÁVNÍKU / PARKOVIŠTĚM / SKRZ KEŘE.

SANITKA jede velkou rychlostí ULICEMI, předjíždí auta. Dívka pláče s otevřenýma očima.

(POKRAČOVÁNÍ AKCE) Martin z KOPCE přibíhá k ŽELEZNIČNÍ TRATI - PŘIBLIŽUJE SE VLAK. Martin rychle utíká na PŘEJEZD... blikají červená světla... vlak se blíží velkou rychlostí... Martin zrychluje... vlak HOUKÁ... on skáče před vlak a... těsně před ním přeběhne na druhou stranu. Vlak velkou rychlostí projíždí kousek od Martina.

Sanitka jede ČTYŘPROUDOVOU SILNICÍ přes MOST.

Martin běží po MOSTĚ (PĚŠÍ LÁVKA) nad údolím, před sebou vidí NEMOCNICI.

Sanitka jede po SILNICI kolem MĚSTSKÉHO LESÍKU. Vlevo je pole, vpravo les.

Martin běží PARKEM u NEMOCNICE, už vidí PŘÍJEZDOVOU SILNICI.

Sanitka zahýbá pravotočivou ZATÁČKOU k NEMOCNICI, vjíždí na PŘÍJEZDOVOU SILNICI.

STŘIH:

EXT. NEMOCNICE - DEN

Rozsáhlý areál velké nemocnice na okraji města sousedící s městským lesíkem a malým sídlištěm. Z mírného kopce vede k nemocnici silnice. -Po ní ze shora přijíždí sanitka s Dívkou. Martin běží zespodu, před sebou v dálce spatří přijíždějící sanitku, běží za ní. Sanitka zabočuje k nemocnici do míst pro příjem pacientů (jen pro sanitky).

STŘIH:

EXT. NEMOCNICE/ PŘÍJEM PACIENTŮ - DEN

Martin přibíhá vyčerpaný do areálu nemocnice, běží k místu, kde odbočila sanitka. Sanitka zastavuje u nemocnice. NEMOCNIČNÍ PERSONÁL ze sanitky vytahuje omámenou Dívku ležící na pojízdném lůžku. Martin doběhne k odbočce a vše sleduje z dálky, pomalu se přibližuje k sanitce. Personál odváží Dívku dovnitř nemocnice, Martin ji ztrácí z dohledu a zrychlí. Sanitka odjíždí. Martin přiběhne k proskleným dveřím nemocnice a očima hledá Dívku.

STŘIH:

EXT./INT. NEMOCNICE/ PŘÍJEM PACIENTŮ - DEN

POHLED Z VENKU: Dívka leží na stojícím nemocničním lůžku, je u ní LÉKAŘ a SESTRA #1. Lékař odchází, sestra #1 odtlačuje lůžko s Dívkou k nedalekému výtahu.

Martin vchází dovnitř, jde k Dívce, ale hned u vchodu ho zastaví SESTRA #2.

SESTRA #2

Kam jdete? Sem se nesmí. Musíte jít hlavním vchodem.

Martin nic neříká, pomalu se otáčí a zároveň pohledem stále sleduje Dívku. Martin vychází v doprovodu sestry #2 ven, zároveň se otevírají dveře výtahu. Sestra #1 vchází s Dívkou na lůžku do výtahu.

Ven před nemocnicí vychází sestra #2 s Martinem.

SESTRA #2

(ukazuje směr rukou)
Takhle to celé obejděte.

Sestra #2 odchází zpět do nemocnice. Martin udělá pár kroků směrem, který mu ukázala sestra, poté se však vrátí zpět a přitiskne se u okraje ke dveřím a pozoruje ukazatel pater u výtahu. Výtah se zastaví v 7. patře. Martin to spatří, otočí se, běží k hlavnímu vchodu.

STŘIH:

EXT. NEMOCNICE/ HLAVNÍ VCHOD - DEN

Před hlavním vchodem je velké „nádvoří“. Martin přibíhá k hlavnímu vchodu, vchází dovnitř.

STŘIH:

INT. NEMOCNICE/ CHODBA V PŘÍZEMÍ - DEN

Martin se dívá před sebe na stěnu na ceduli se schématem nemocnice. Najde informaci o 7. patře, odchází chodbou k výtahům.

STŘIH:

INT. NEMOCNICE - DEN

Martin chodí po nemocnici - hledá Dívku. Snaží se vyhýbat personálu nemocnice, aby ho nevykázali pryč. Jde na konec chodby, nastoupí do VÝTAHU.

STŘIH:

INT. NEMOCNICE/ CHODBA V 7. PATŘE/ POKOJ - DEN

Martin vystoupí z výtahu, prochází chodbou v 7. patře. Rozhlíží se kolem sebe, nahlíží do pokojů. V POKOJI na konci chodby objeví Dívku. Martin nakoukne otevřenými dveřmi dovnitř. Dívka leží na lůžku - spí. U ní je sestra #1, DOKTOR a 2 VOJÁCI (#1,#2) v uniformách. Sestra pečuje o Dívku a vojáci se baví s doktorem. Martin zaslechne závěr jejich rozhovoru.

VOJÁK #1

(k doktorovi)

Musíme jí co nejrychleji udělat
ty testy, ať víme, jestli byla na
tom poli.

Martin se vyděsí. Sestra, doktor a vojáci odcházejí z pokoje. Martin rychle odběhne od dveří a jde chodbou směrem odkud přišel. Doktor a spol. vyjdou z pokoje a jdou na opačnou stranu než Martin. Martin se pomalu otáčí, vidí jak odcházejí. Vyčkává, až mu zmizí z dohledu... rychle vběhne do pokoje k posteli s Dívkou.

V POKOJI:

MARTIN

Prober se!

Jemně s Dívkou třese. Dívka velmi pomalu otevírá oči, poznává Martina, lehce se usměje.

MARTIN (POKR.)

Vstaň! Musíme pryč.

Pokouší se Dívku postavit na nohy - ona se mu drží kolem krku. Dívka se postaví na zem, neudrží se však na nohou, padá k zemi. Martin si dřepne, vezme Dívku do náruči, odchází s ní z pokoje.

NA CHODBĚ: Martin jde zpět stejnou cestou, kterou přišel. Dívka mu bezmocně a částečně při vědomí leží v náruči. Jsou asi ve dvou třetinách chodby, když se před nimi na konci chodby objeví 2 SESTRY - jdou směrem k Martinovi, ještě si ho nevšimly. Martin se zastaví, kratičký okamžik přemýšlí, otočí se a udělá rychle pár kroků na zpět. Po pravé straně uvidí PÁNSKOU TOALETU - rychle vejde dovnitř.

STŘIH:

INT. NEMOCNICE/ TOALETA - DEN

Hned za dveřmi Martin pokládá Dívku na zem k umyvadlu. Čeká a poslouchá ZVUKY z chodby... slyší bavící se sestry, které projdou kolem toalety a pokračují dál. Martin pouští studenou vodu, nabere si ji do dlaní, pocáká Dívce obličej...

MARTIN

Prober se.

Dívka trochu procitne - začne o něco více vnímat, stále je však malátná. Martin ji znovu opláchne vodou. Sám se napije vody, a poté dá napít Dívce ze svých dlaní. Sedne si k ní, hladí ji po vlasech...

MARTIN

Bude to dobrý... neboj. Nenechám nikoho, aby ti ublížil.

Pár sekund ji hladí po vlasech, poté pomalu otevře dveře a rozhlíží se po chodbě, jestli tam nikdo není. Dřepne si a pomalu zvedá Dívku...

MARTIN

Zkus se postavit.

Dívka se pomalu postaví a opírá se o Martina.

MARTIN (POKR.)

No vidíš.

INT. NEMOCNICE/ CHODBA V 7. PATŘE - DEN

Vycházejí z toalety, Dívka je zavěšená kolem Martinova krku. Oba se snaží rychle jít na konec chodby. Za nimi (na opačném konci chodby) se objeví doktor a 2 vojáci (co byli v pokoji). Doktor vejde do pokoje, kde měla být

Dívka. -Vidí, že tam Dívka není, hned se otáčí a vychází na chodbu k vojákům, kteří se též chystali jít dovnitř.

DOKTOR

Je pryč!

Doktor a vojáci se udiveně rozhlížejí po pokoji, poté po chodbě. Voják #1 spatří na protějším konci chodby Martina s belhající se Dívkou. Zakřičí na ně...

VOJÁK #1

Héj!!

Martin se zastaví. Otočí se na vojáka.

VOJÁK #1 (POKR.)

Kam jdete?!

Martin se otočí zpět, začne s Dívkou co nejrychleji utíkat. Voják #1 a doktor na ně zakřičí...

VOJÁK #1

Počkejte!!

DOKTOR

Stůjte!!

Martin s Dívkou stále běží. Oba vojáci a doktor se za nimi rozběhnou. Martin při běhu otáčí hlavou a dívá se na vojáky. Vojáci a doktor se k nim rychle přibližují. Martin a Dívka doběhnou k VÝTAHU, Martin buší do tlačítka pro přivolání výtahu... se strachem se dívá na přibližující se vojáky. Výtah stále nepřijíždí. Martin a Dívka se rozběhnou-

-na přilehlé SCHODIŠTĚ a běží po něm dolů. Vojáci a doktor jsou jim v patách.

Martin s Dívkou přibíhá do nižšího PATRA. Martin si všimá, že tam zrovna zastavil výtah, ze kterého vystupují lidé. -Rychle běží s Dívkou k výtahu, nastupuje dovnitř - výtah je prázdný - okamžitě a opakovaně mačká tlačítka „přízemí“. Dveře výtahu se začínají zavírat... k výtahu přibíhávají vojáci. První voják (#1) spatří Dívku ve výtahu... rozběhne se k výtahu... chce nastoupit... -dveře se těsně před ním zavřou. Ihned mačká tlačítka pro přivolání výtahu... to však již nereaguje. Výtah se rozjíždí dolů. K výtahu přibíhá i druhý voják a doktor.

VOJÁK #1
 (k vojákovi #2)
 Běž po schodech!

Voják #2 utíká ke schodům, a pak dolů po nich. Voják #1 a doktor zůstávají u výtahu - snaží se ho přivolat. Voják přivolává i vedlejší výtah.

STŘIH:

INT. - NEMOCNICE/ VÝTAH

Martin a Dívka stojí ustrašeně ve výtahu. Jedou do přízemí. Hluboce dýchají. Výtah zastavuje, dveře se otevírají, Martin a Dívka vycházejí ven.

STŘIH:

INT. NEMOCNICE/ CHODBA V PŘÍZEMÍ - DEN

Martin a Dívka jdou rychlou chůzí chodbou. Na chodbě je spousta lidí. Martin se rozhlíží kolem sebe, míří k HLAVNÍMU VÝCHODU/VCHODU. Jsou ve dvou třetinách cesty k východu... za nimi se otevírají dveře u druhého výtahu a z něj vycházejí voják #1 a doktor. Okamžitě si všimnou Martina a Dívky, běží za nimi.

VOJÁK #1
 (křičí)
 Chyťte je!!

Martin a Dívka rychle utíkají. Voják a doktor je pronásledují, za nimi ze schodiště vybíhá voják #2. Martin se prodírá kolem lidí. Kolemjdoucí jen honičce přihlížejí. Martin a Dívka vybíhají z nemocnice.

STŘIH:

EXT. NEMOCNICE/ „NÁDVOŘÍ“ - DEN

Martin s Dívkou běží po nádvoří, které je dlouhé asi 50 metrů. Z nemocnice za nimi vybíhá voják #1, doktor zůstává před dveřmi u nemocnice. Martin spatřuje u nedaleké AUTOBUSOVÉ ZASTÁVKY přijíždějící AUTOBUS MHD, utíká k němu. Voják #1 je dohání, voják #2 vybíhá z nemocnice. Autobus zastavuje - lidé vystupují. Martin a Dívka běží z posledních sil k autobusu. Do autobusu nastupují lidé. Martin a Dívka jsou pár metrů od autobusu, voják #1 je pár metrů za nimi. Dveře autobusu

se začínají zavírat... Martin a Dívka v posledním okamžiku naskakují do zadních dveří autobusu-

STŘIH:

INT. AUTOBUS - DEN

-Dveře se za nimi hned zavřou. Autobus se rozjíždí, Martin s Dívkou leží na podlaze, skrz prosklené dveře se dívají na vojáka #1. Voják stále běží za autobusem... už je vedle dveří... autobus zrychluje - voják nestačí, autobus mu ujíždí, voják se zastavuje. Martin a Dívka vstanou, pozorují vojáka zadním oknem. Voják se na ně dívá... přibíhá k němu voják #2. Něco si řeknou, odbíhají na přilehlé PARKOVIŠTĚ. Autobus je již daleko, míří k levotočivé zatáčce, zastavuje se na křižovatce, dává přednost vozidlům na hlavní silnici. Martin v dálce spatří vojáky, jak nastupují do VOJENSKÉHO „DŽÍPU“. Autobus se rozjíždí, zatáčí, Martin ztrácí vojáky z dohledu - ve výhledu mu brání MĚSTSKÝ LESÍK o velké rozloze. Martin se otáčí a s Dívkou jde dopředu k ŘIDIČI AUTOBUSU. Cestou mačká tlačítka na střeše autobusu (signalizace řidiči). Dojdou k řidiči.

ŘIDIČ AUTOBUSU

Co je?

MARTIN

Můžete zastavit? -Jí se udělalo špatně.

STŘIH:

EXT. SILNICE/ LESÍK - DEN

Řidič zastavuje autobus, otevírá přední dveře, Martin a Dívka vystupují. Jsou venku.

MARTIN

(k řidiči)

Dobrý. Můžete jet. Děkujem.

Řidič zavírá dveře, odjíždí. Martin a Dívka přeběhnou silnici, vlezou do LESÍKA. Schovají se za stromy a příkrčí se. Za nedlouho kolem nich projede džíp, který pronásleduje autobus. Martin a Dívka odcházejí do nitra lesíka.

STŘIH:

INT./EXT. DŽÍP/ KRAJINA - DEN

KAMERA je v džípu - sleduje autobus. PO CHVÍLI autobus zastavuje na ZASTÁVCE, vojáci zastavují za ním. Voják #2 (na místě spolujezdce) ihned otevře dveře, běží do autobusu.

STŘIH:

INT./EXT. AUTOBUS/ ZASTÁVKA - DEN

Voják #2 prochází autobusem, hledá Martina a Dívku. Ohýbá se a dívá se pod sedadla. Nikde je nevidí. Dojde k řidiči.

VOJÁK #2

Nebyl tu kluk s holkou?

ŘIDIČ AUTOBUSU

Ňáci vystoupili cestou... Proč?

Voják (naštvaný) vystupuje z autobusu. Řidič jen zakroučí hlavou, zavře dveře, rozjíždí se. Voják přibíhá k džípu, nastupuje...

VOJÁK #2

Vystoupili někde cestou.

Zavírá dveře. Džíp se rozjíždí, otočí se a jede zpět.

STŘIH:

EXT. MĚSTSKÝ LESÍK - DEN

SÉRIE ZÁBĚRŮ: Martin a Dívka jdou rychlou chůzí lesem, prodírají se mezi stromy, pohybují se směrem k městu.

STŘIH:

EXT. ZAHŘÁDKÁŘSKÁ KOLONIE - DEN

Zahrádkářská kolonie leží mezi lesíkem a městem. Je zde spousta malých zahrad a cestiček vedoucích kolem nich. Mezi zahrádkami a městem je železniční trať. Martin a Dívka vycházejí z lesíku, jdou po cestě mezi zahrádkami. Projdou úzkou cestou a dojdou na opuštěné místo mezi zahrádkami a železniční tratí. Sednou si na travnatý svah pod železniční tratí. Odpočívají, hluboce vydechují. Sedí vedle sebe, drží se za ruce. Lehnou si na záda, Martin se

nakloní k Dívce.

MARTIN
Nikomu tě nedám.

Lehne si zpět na záda, dívá se na oblohu.

MARTIN (POKR.)
Musíme utýct...
(povzdychne si)
...ale nevím vůbec kam. Nikoho
nenechám, aby ti ublížil.

Převrátí se na bok, nakloní se nad Dívku, zadívá se jí do očí.

MARTIN (POKR.)
Miluju tě.

Začnou se líbat...

STŘIH:

EXT. U NEMOCNICE - DEN

ZÁBĚR Z DÁLKY: Na AUTOBUSOVÉ ZASTÁVCE u nemocnice stojí vojenský džíp a policejní automobil. Vedle na chodníku stojí dva vojáci (#1,#2) a proti nim dva POLICISTÉ (#3,#4). Baví se mezi sebou.

ZÁBĚR Z BLÍZKA:

POLICISTA #3
(k vojákům)
...Dobře. Vyhlásíme pátrání.
Jakmile budeme něco vědět, hned
vás budeme informovat.

Policisté se otáčejí, jdou ke svému vozidlu, voják #1 na ně zavolá...

VOJÁK #1
Hlavně musíte najít tu dívku!
-Co nejrychleji!

Policisté vstupují do vozidla, ale neodjíždějí. Policista #4 vezme vysílačku z auta, začne do ní mluvit. Vojáci jdou pomalu k nemocnici... Vojákovi #2 ZAZVONÍ mobil... zvedne ho.

VOJÁK #2
(do mobilu)
Haló.

STŘIH:

EXT. POLE U SÍDLIŠTĚ (ZÁKLADNA) - DEN

Volá vojenský velitel. Pomalu chodí po základně v poli u sídliště mezi auty a stany - mluví do mobilu.

VOJENSKÝ VELITEL
Tak co jste zjistili?

PROSTŘIHY MEZI NEMOCNICÍ a POLEM:

VOJÁK #2
Utekla.

VOJENSKÝ VELITEL
(zaskočeně)
Cože!?

VOJÁK #2
Nějakej kluk ji odvedl z nemocnice.

VOJENSKÝ VELITEL
Jak vám mohla... ale...
A udělali jí ty testy?

VOJÁK #2
Utekla dřív, než ji stačili vyšetřit.

VOJENSKÝ VELITEL
Zjistili jste alespoň, jestli se skutečně nacházela v té kontaminované oblasti?

VOJÁK #2
Víme jen od policie, že prý byla nalezena kousek od tamtud a v ten samej den. Ten kluk - co s ním teď utekla - je asi ten samej, kterej ji ráno odvedl na policii. Takže by neměl bejt problém je najít.

VOJENSKÝ VELITEL
No to doufám!

Velitel zavěsil. Vojáci se na sebe podívají, odcházejí k nemocnici.

STŘIH:

EXT. ZAHŘÁDKÁŘSKÁ KOLONIE - DEN

Martin a Dívka leží v trávě, usmívají se na sebe.

MARTIN
Musíme zas jít.

Pomalu vstávají... odcházejí.

STŘIH:

EXT. PŘEDMĚSTÍ - DEN

Martin a Dívka procházejí ulicemi mezi obytnými domy na okraji města. Na ulicích nejsou téměř žádní lidé. Martin spatří 30 metrů od sebe TELEFONNÍ BUDKU. Jdou k ní.

STŘIH:

EXT./INT. TELEFONNÍ BUDKA - DEN

Vejdou do telefonní budky. Martin hledá po kapsách mince... vhadzuje je do automatu, vytáčí číslo, čeká... (ozývá se VYTÁČECÍ TÓN).

STŘIH:

INT. ŠKOLNÍ TŘÍDA

Třída je plná studentů. Je přestávka, studenti se baví mezi sebou. Anna sedí sama v lavici - chystá si učení na hodinu. ZVONÍ jí mobil. Zvedá ho...

ANNA
(do mobilu)
Prosím?

PROSTŘIHY MEZI TŘÍDOU a BUDKOU:

MARTIN
Ahoj.

ANNA
(potichu, důrazně)
Co blázníš!?

Zvedá se z lavice. Jde do zadní části třídy k oknu, aby ji nikdo neslyšel.

ANNA (POKR.)
Nevyváděj blbosti Martine! Kde seš?

MARTIN
Utekl jsem s ní z nemocnice.

ANNA
Ty jsi se zbláznil!

MARTIN
Nemohl jsem ji tam nechat. Byli tam nějací vojáci...
-Chtěli na ní dělat testy!

ANNA
Co to prosím tě vykládáš?! Co máš jako teď v plánu?

MARTIN
Potřebuju pomoci.

ANNA
Nech toho prosím tě.

Martin zesmutní, téměř začne brečet.

MARTIN
Ty to nechápeš! Oni jí něco udělaj. Prosím tě... pomoz mi.

Anna se chvíli rozmýšlí.

ANNA
Tak dobře. Co chceš?

Martin přestane být smutný.

MARTIN
Potřebuju peníze... nějaký oblečení... a spacák nebo tak něco.

ANNA

Dobře. Pokusím se to sehnat. Ale peněz moc nemám.

MARTIN

To nevadí. Jsi moc hodná. Jsi jediná, komu můžu věřit.

Anna se usměje, pokračuje...

ANNA

Nejsem z toho moc nadšená...
Vážně to nejde vyřešit jinak?

MARTIN

To asi ne. ... Seženeš nám teda ty věci?

ANNA

Jó... ale teď jsem ve škole. Může to být až odpoledne?

MARTIN

Jo, to bude stačit. Ale nemůžem si pro to jít k tobě, určitě nás budou hledat. Nikomu prosím tě nic neříkej.

ANNA

Neboj. Kam vám to mám teda donést?

Martin přemýšlí.

MARTIN

Mohla bys nám to přinést k přehradě?

ANNA

Až k přehradě? ... -Dobře no.

MARTIN

Díky moc.

ANNA

(usměje se)
No je zač teda.
Kolem třetí tam budu, jo?

MARTIN

Jo. Buď někde u mostu.

ANNA

Dobře. Hlavně na sebe dávejte pozor.

MARTIN

Jo, jo, budu. Díky moc - za všechno. Mám tě rád.

Anna se usměje.

ANNA

Ahoj.

MARTIN

Pa.

Zavěsí.

Anna vypne hovor. Dá si mobil do kapsy, vrací se zpět do lavice. Sedá si... do třídy vchází ŘEDITEL - jde k Anně. Anna se na něj vystrašeně dívá.

ŘEDITEL

Anno, můžeš jít se mnou?

Anna si stoupne a odchází s ředitelem na chodbu.

STŘIH:

INT. ŠKOLNÍ CHODBA - DEN

Ředitel a Anna vycházejí ze třídy. Na chodbě jsou 2 POLICISTÉ (#5,#6). Anna je uvidí - lekne se a dostane ještě větší strach.

POLICISTA #5

(k Anně)

Dobrý den. Vy jste dnes ráno byla s...

Policista se podívá do desek s papíry, které má v ruce.

POLICISTA #5 (POKR.)

...Martinem Svobodou na služebně s nějakou dívkou, že?

ANNA
(nervózně)
Ano.

POLICISTA #5
Nevíte, kde by mohl být? Neozval
se vám?

ANNA
Ne.

POLICISTA #5
On totiž pravděpodobně tu dívku
odvedl z nemocnice... a je po
nich vyhlášeno pátrání. Kdyby se
vám ozval, nebo kdyby jste
tušila, kde může být, tak nám
ihned dejte vědět. Ano?

Anna souhlasně zakývává hlavou.

POLICISTA #5 (POKR.)
To je vše. Děkujeme.

ŘEDITEL
(k Anně)
Můžeš jít.

Anna napjatě odchází do třídy.

VE TŘÍDĚ si sedá do lavice. Je zamyšlená.

STŘIH:

EXT. PŘEHRADA - DEN (ODPOLEDNE)

SÉRIE ZÁBĚRŮ PŘEHRADY a OKOLÍ.

Malá vodní přehrada v údolí. 100 metrů po proudu stojí
malý most přes řeku. Na jedné straně údolí se rozkládá
historická část města, na druhé straně je hora s lesem a
zahrádkami. Martin a Dívka jsou schovaní v lese v kopci
nad mostem u přehrady. Sedí na zemi. Dívka spí - leží na
Martinově klíně. Martin pozoruje most.

STŘIH:

SEKVENCE JÍZDY MOTORKOU/ SÉRIE ZÁBĚRŮ:

Před DOMEM ANNY stojí motorka - Anna stojí u ní, na zádech má velký batoh. Anna nasedá na motorku, nasazuje si přilbu, startuje, odjíždí.

Pomalu projíždí kolem MARTINOVI ULICE - u MARTINOVA DOMU stojí policejní auto. Anna jede dál-

-na konci ULICE zatáčí doleva. Z MARTINOVI ULICE vyjíždí policejní auto a jede za Annou.

Na KŘIŽOVATCE na okraji SÍDLIŠTĚ Anna zastavuje... všimne si v zrcátku policejního automobilu, který se k ní přibližuje. Anna na okamžik otočí hlavu na policejní auto. Vjíždí na hlavní silnici.

Anna jede po SILNICI do města... neustále se dívá do zrcátka - 50 metrů za ní jede policejní auto.

Na KŘIŽOVATCE Anna zatáčí... policejní auto zatočí stejným směrem.

Na další KŘIŽOVATCE opět Anna zatáčí... policejní auto jede pořád za ní.

Anna jede po rušné SILNICI, policejní auto za ní. Anna projede kolem ODBOČKY vedoucí z kopce dolů do údolí a za ní zpomalí a zastaví u okraje vozovky. Policejní auto projede kolem ní... začne zpomalovat, zastaví v parkovacím pruhu u sídla dopravní policie. Anna se rozjede, otočí se o 180 stupňů a rychle odbočí na silnici vedoucí do údolí. Mizí policejnímu autu z dohledu.

Anna jede dolů po STRMÉ SILNICI kolem garáží... dole odbočuje na ještě strmější NEZPEVNĚNOU CESTU vedoucí lesem.

Dojede naspod ÚDOLÍ a jede podél potoku LESEM po úzké, křivé a hrbolaté cestě.

Anna přijíždí ke konci LESA... vyjíždí ven... ocitá se na silnici pod PŘEHRADOU.

STŘIH:

EXT. PŘEHRADA - DEN

Martin s Dívkou jsou stále na stejném místě v kopci nad mostem. Dívka spí. Ozývá se ZVUK MOTORKY. Martin zpozorní. Na most vjíždí motorka. Martin probouzí Dívku. Motorka přejíždí most, zastavuje se za ním. Z motorky sestoupí Anna, sundá si přilbu a batoh. Martin a Dívka utíkají za ní. Přibíhají k Anně.

ANNA
(k Martinovi)
No ahoj. Ty jsi se fakt zbláznil.

Martin a Dívka přistoupí k Anně. Dívka se usmívá na Annu.

MARTIN
Ahoj.

ANNA
Asi je zbytečný snažit se ti to rozmluvit?

MARTIN
To asi jo. ... Přineslas to?

ANNA
Jo.

Zohýbá se k batohu, otevírá ho a probírá se v něm...

ANNA (POKR.)
Moc jsem toho nenašla. Jeden spacák... -musíte se o něj nějak podělit. (úsměv)
Nějaký oblečení...

Anna se podívá na Martina a směje se.

ANNA (POKR.)
-Moje, takže ti asi moc nebude.
A něco jsem šlohla bráchovi.
Takže až to zjistí, tak mě zabije. (úsměv)
A tady máte nějaký jídlo.

Anna si stoupne, předává batoh Martinovi...

MARTIN
Strašně moc děkuju.

Anna předá batoh Martinovi a zároveň Martina chytí za ruku. Hluboce se mu podívá do očí...

ANNA
(prosebně)
Martine. ... Co blázníš? Určitě
to jde vyřešit i jinak?

Martin jen nepatrně nesouhlasně kroutí hlavou.

ANNA (POKR.)
Ve škole za mnou byli policajti.
Ptali se na tebe.

MARTIN
Cos jim řekla?

ANNA
Nic. Už kvůli tobě i lžu.
A teď jsem se ještě cestou skoro
zabila v lese...

MARTIN
(diví se)
Tys jela lesem?

ANNA
Jeli za mnou policajti, tak jsem
jim ujela. (úsměv)

Martin se starostlivě usměje. Chvíli je ticho.

ANNA (POKR.)
Doopravdy ale neblbni. Víš, žes
jí vlastně unesl? Můžeš jít do
vězení.

MARTIN
Vím, ale oni by jí určitě něco
udělali.

Anna si povzdychne a s úsměvem říká...

ANNA
Ty jsi trdlo. A to jsem si
myslela, že kvůli mně vyvádíš
blbosti.

Martin a Anna se pomalu pustí rukou.

ANNA (POKR.)

Kam půjdete?

MARTIN

Ještě nevím. Asi se schováme
někde v lese.

ANNA

A dál?

MARTIN

To nevím.

ANNA

Kdyby sis to rozmyslel... nebo
cokoliv, tak mi zavolej. Jo?

Martin souhlasně kývne hlavou. Dá si batoh na záda a chystá se k odchodu. Anna vytáhne z kapsy peněženku, z ní vytáhne tisícikorunu a nějaké mince. Podá peníze Martinovi...

ANNA

Víc fakt nemám.

MARTIN

To nevadí. Díky moc...
-za všechno.

ANNA

Tak se mějte a hlavně na sebe
dávejte pozor.

Anna obejmě Dívku...

ANNA

(k Dívce)

Ty taky... dávej na sebe pozor ty
jedna mimozemšťanko. A hlavně si
dávej pozor na něj.

-Anna ukáže prstem na Martina a rozesměje se.

MARTIN

Budeme opatrní. ... Ahoj. A díky.

Martin a Dívka pomalu odcházejí po cestě nahoru do kopce. Anna si nasadí přilbu a nasedne na motorku. Martin se za Annou stále otáčí. Anna mu zamává a odjíždí.

STŘIH:

CESTA/ SÉRIE ZÁBĚRŮ: (ODPOLEDNE AŽ PODVEČER)

HRAJE PÍSEŇ. Martin a Dívka se drží za ruce a procházejí přírodou. Jdou cestami v LESE / na LOUKÁCH / po POLÍCH / VESNICEMI / kolem RYBNÍKŮ / podél ŘEKY. Ze stromů sbírají a jedí třešně. V lese jedí borůvky. ...

STŘIH:

EXT. TÁBOŘIŠTĚ U ŘEKY - PODVEČER

Martin a Dívka přicházejí na opuštěné místo u řeky. Kolem je les. Řeka tudy teče pomalu a potichu - je zde malá mělká zátoka. Martin a Dívka se zastaví. Rozhlížejí se kolem sebe.

MARTIN

Zůstaneme tady.

Martin si sundá batoh. Protáhne se.

MARTIN (POKR.)

Udělám nám místo pro spaní.

Martin se prochází okolo a hledá místo pro spaní. Nechodí daleko. Dívka se též prochází... jde k řece. PO CHVÍLI se Martin otočí a vidí Dívku, jak klečí u řeky a chystá se z ní napít.

MARTIN

(zakřičí)

Ne!

Dívka se lekne. Vstává... Martin k ní přiběhne.

MARTIN (POKR.)

To nesmíš pít.

Chytne Dívku za ruku, odvádí ji k batohu. Vytáhne láhev s vodou, dá Dívce napít. Dívka pije...

MARTIN (POKR.)

Musíš pít tohle. Z řeky nemůžeš.

Dívka dopila. Martin jde opět do okolí, přitom však pečlivě sleduje Dívku. Ta se prochází po okolí... vše pozoruje, ohmatává si stromy, klacky, listí. Martin vytahuje z lesa dlouhé klacky, pomáhá si švýcarským kapesním nožem, vše nosí na hromadu. Když má dostatečné množství klacků a větví, začíná stavět mezi stromy jednoduchý přístřešek. Hotový přístřešek přikryje igelitovou pláštěnkou, na zem položí deku. Před přístřeškem vybuduje ohniště. K ohništi nosí dříví - Dívka mu pomáhá. Po donošení dříví Martin usadí Dívku na deku do přístřešku. Z batohu vyndá jídlo. Dívka jí a sleduje Martina, který se pokouší sirkami rozdělat oheň. Martin poprvé škrtně sirkou - rozhoří se - Dívka se lekne a snaží se co nejvíce vzdálit od ohně - má strach. Martin odhodí sirku do ohniště, přiběhne k Dívce, uklidňuje ji...

MARTIN

Neboj se. To je jen oheň... aby
nám bylo teplo.

Dívka se přestane bát, sedne si zpět pod přístřešek a sleduje Martina, jak se dál pokouší rozdělat oheň. Martin je soustředěný na rozdělování ohně (moc mu to nejde) a přestane sledovat Dívku. Dívka odchází pryč.

PO PÁR MINUTÁCH se Martinovi podaří rozdělat oheň, přikládá do něj dříví. Poté se podívá do přístřešku - Dívka tam není. Martin se vyděšeně rozhlíží kolem sebe. Nikde Dívku nevidí... pak se podívá k řece... Zatají se mu dech. S úžasem se dívá před sebe k řece. Dívka stojí po kolena v řece - zcela nahá. Její šaty jsou na břehu. Dívka se omývá vodou, Martin se na ni fascinovaně dívá. Dívka se k němu otočí a též se na něj dívá. Oběma silně buší srdce, nehýbají se. Martin se odhodlá a nesměle a pomalu přistupuje k řece.

Martin dojde ke břehu. Dívka se ohne, nebere do dlaní vodu a pocáká Martina, směje se. Vyjde z vody k Martinovi, chytne ho za ruku a snaží se ho odtáhnout do vody. Martin pevně stojí a nechce povolit. Dívka se ho stále snaží odtáhnout. Martin si začne sundávat boty a ponožky, Dívka mu vysvléká tričko a stále se usmívá. Dívka odběhne zpět do vody. Martin si sundá kalhoty a trenýrky a zcela nahý jde za Dívkou do vody.

Dívka na něj stříká vodu - on jí to oplácí. Oba se smějí. Dívka utíká do větší hloubky... Martin běží za ní. Martin jí dohoní a zezadu jí jemně stáhne do vody. Jsou po pás

ve vodě, stále se smějí. Dívka Martinovi utíká vodou... Martin běží za ní... chytne ji... ona mu zas uteče. Honí se dokola v kruhu. Zůstávají u břehu, nechodí do velké hloubky. Dívka běží ve vodě, Martin za ní. Ona se otočí k němu a stříká po něm vodu. Martin na ni skočí a chytne ji - oba se ponoří do vody. Chvíli se „perou“.

Stoupnou si proti sobě, smějí se. Dívka drží Martina za ramena - on jí za pás. Jsou po pás ve vodě. Dívají se vzájemně do očí, hluboce dýchají... přestávají se smát - jejich tváře zvažní. Oba jsou velmi nervózní. Pomalu se k sobě přiblíží... přitisknou se... dívají se do očí. Začínají se líbat - nejdřív jemně... poté čím dál tím vášnivěji. Hladí se vzájemně po celém těle. Ze zavřených očí jim tečou slzy. Martin líbá Dívku na ústa... na krk... na ňadra. Líbá ji po celém těle. Pomalu se pohybují ke břehu - neustále se líbají.

U břehu Dívka leží na zádech. Hlavu má na břehu, zbytek těla ve vodě. Martin leží na ní, líbá ji, hladí ji po ňadrech... stehnech... celém těle.

O PÁR MINUT POZDĚJI Martin v náruči přináší Dívku k přístřešku. Pokládá ji na deku... lehá si na ni. Líbají se. Je tma, osvětluje je OHĚŇ. Na chvíli se přestanou líbat... Dívají se na sebe... Začnou se milovat. Milují se...

ZATMÍVAČKA:

ROZTMÍVAČKA:

ZÁBĚRY „probouzející se“ okolní ranní přírody.

STŘIH:

EXT. TÁBOŘIŠTĚ U ŘEKY - DEN

Je ráno. ZÁBĚR na vyhaslé ohniště přechází v ZÁBĚR na spící Dívku a Martina. Dívka leží čelem k ohništi, Martin ji objímá zezadu. Pozvolna se probouzejí, otáčejí se k sobě... usmívají se... hladí se po vlasech, políbí se.

POZDĚJI: Dívka sedí na zemi a jí zbytek jídla z batohu. Martin balí věci. Odcházejí, drží se za ruce, usmívají se.

STŘIH:

EXT. VESNICE - DEN

Martin a Dívka přicházejí do malé vesnice. Martin hledá obchod s potravinami. Nalezne ho - jdou k němu.

STŘIH:

INT. OBCHOD NA VESNICI - DEN

Je to malý obchod - samoobsluha. Jsou zde 2 ZÁKAZNÍCI a PRODAVAČKA #2. Hraje zde regionální RÁDIO. Martin bere košík, prochází prodejnu. Kupuje bochník chleba, hořčici, 2 dvoulitrové láhve vody, u pultu s masem 6 špekáčků. Jdou k pokladně. Před nimi u pokladny stojí jeden zákazník, kterému prodavačka počítá nákup. V rádiu přestane hrát hudba a ozve se MODERÁTOR.

RÁDIO: MODERÁTOR

Všem kteří se probudili až teď přeji krásné úterní ráno. Je jedenáct hodin a jsou tu další zprávy.

ZNĚLKA.

RÁDIO: MODERÁTORKA

Dobrý den u zpráv. Na úvod tu máme pátrání po zmizelých osobách. Více již mluvčí „MĚSTSKÉ“ policie.

Martin zpozorní a znervózní, pokukuje po rádiu. Prodavačka ukončuje účtování předešlého nákupu. -V rádiu mluví MLUVČÍ POLICIE- Prodavačka vyndává nákup z Martinova košíku a počítá ho na pokladně.

RÁDIO: MLUVČÍ POLICIE

Včera v dopoledních hodinách odvedl osmnáctiletý mladík z „MĚSTSKÉ“ nemocnice zhruba stejně starou dívku. Dívka může být ve velmi vážném zdravotním stavu. Mladík je štíhle postavy, vysoký asi 180 centimetrů, má krátce střižené tmavé vlasy. Naposledy byl viděn v černých kalhotách a světlém tričku.

(více)

RÁDIO: MLUVČÍ POLICIE (POKR.)
 Dívka je štíhlé postavy, asi 170 centimetrů vysoká a má dlouhé blond vlasy. Naposledy měla světlé šaty. Dvojice se pravděpodobně bude pohybovat v okolí „MĚSTA“. Pokud byste o hledaných osobách měli jakékoliv informace, obraťte se prosím na nejbližší policejní služebnu nebo linku 158.

RÁDIO: MODERÁTORKA
 Tolik policejní mluvčí a nyní jedna pozvánka na...
 (rádio utichá)

Při popisu hledaných osob v rádiu se prodavačka dívá na Martina a Dívku. Podezřívavě je pozoruje... počítá dál nákup.

PRODAVAČKA #2
 73 korun.

(Z rádia stále mluví mluvčí policie.)
 Martin podává prodavačce peníze. Prodavačka neustále zkoumá Martina i Dívku pohledem. Martin je nervózní. Prodavačka vrací Martinovi na zpět. Martin rychle dává nakoupené zboží do batohu a rychle s Dívkou odchází. Martin se ve dveřích otočí na prodavačku - ta se na něj stále dívá.

STŘIH:

EXT. VESNICE - DEN

Martin a Dívka vycházejí z obchodu a spěchají pryč.

STŘIH:

EXT. SILNICE ZA VESNICÍ - DEN

Kolem silnice je KUKUŘIČNÉ POLE a za ním LES. Martin a Dívka jdou po silnici pryč od vesnice. Martin se neustále otáčí, jestli je někdo nesleduje. V dálce před nimi se objeví POLICEJNÍ AUTO - přibližuje se k nim. Martin vidí auto... pokračuje stále dopředu proti němu. Dívá se do země. Auto se k nim přibližuje... projede kolem nich... pokračuje dál. Martin se strachem pokračuje stále dál.

Asi 70 metrů za nimi se policejní auto zastaví, zapíná maják (pouze světla), otáčí se... Martin se podívá za sebe: vidí otáčející se auto. Auto se rozjelo k nim. Martin okamžitě vběhne do kukuřičného pole - za sebou vleče Dívku.

STŘIH:

EXT. KUKUŘIČNÉ POLE - DEN

Kukuřice je vysoká zhruba 160 cm. Martin a Dívka běží k LESU vzdálenému asi 200 metrů. Policejní auto zastavuje u pole. V autě jsou 2 policisté (#7,#8). POLICISTA #7 vybíhá ven do pole - pronásleduje Martina. POLICISTA #8 zůstává v autě a hovoří do vysílačky.

SÉRIE ZÁBĚRŮ HONIČKY V POLI.

Policista #7 se stále více přibližuje k Martinovi... Martin stáhne Dívku k zemi, sám se též pokrčí, mění směr pohybu. Policista je ztrácí z dohledu. Martin a Dívka se pokrčení plíží po zemi mezi kukuřicí... zastaví se. Martin si přiloží ukazováček na ústa...

MARTIN

Pššššš...

Martin a Dívka čekají, nehýbají se, jsou zcela potichu. Policista #7 zpomaluje. Velmi pomalu jde po poli a rozhlíží se kolem sebe. Je potichu - snaží se zaslechnout Martina nebo Dívku. Mění směr... jde k místu, kde je Martin s Dívkou... -Ti ho slyší, vystrašení se tisknou k zemi. Policista #7 se stále přibližuje... je 3 metry od nich, zastavuje se, rozhlíží se. Poté velmi hlasitě zakřičí směrem k autu...

POLICISTA #7

Nevidím je!!

Policista #7 se rozhlíží... otáčí se... jde zpět k autu. Martin a Dívka si oddechnou. Když je policista dostatečně daleko, lezou po kolenech směrem k lesu.

ZÁBĚR Z DÁLKY: Policista #7 dorazil k autu. U auta se vybavuje s kolegou. Zůstávají na místě - nikam neodjíždějí.

Martin a Dívka se vyplíží z pole, vběhnou do LESA. Schovají se za stromem a z dálky se dívají na policisty u auta, poté se rozběhnou do hloubi lesa.

STŘIH:

EXT. LES - DEN

Martin a Dívka se rychlou chůzí pohybují mezi stromy.

STŘIH:

SEKVENCE S HELIKOPTÉROU/ SÉRIE ZÁBĚRŮ:

Z LETIŠTĚ startuje POLICEJNÍ HELIKOPTÉRA. Odlétá...

Martin a Dívka se rychle pohybují LESEM.

ZÁBĚR z HELIKOPTÉRY na přelétané „MĚSTO“.

Martin s Dívkou běží LESEM ze SVAHU dolů do ÚDOLÍ.

Helikoptéra přelétává nad KUKUŘIČNÝM POLEM, u kterého stojí policejní auto a dva policisté ukazující směr, kterým má helikoptéra letět.

Martin a Dívka běží ÚDOLÍM kolem ŘEKY.

V HELIKOPTÉŘE: ZÁBĚRY na POSÁDKU. 2. PILOT sleduje obraz na TERMOVIZI.

ÚDOLÍM kolem ŘEKY běží Martin a Dívka. Na své straně řeky mají SVAH, na kterém je rozeseta spousta VELKÝCH BALVANŮ. Zastaví se. Martin poslouchá... -slyší ZVUK blížící se helikoptéry.

V HELIKOPTÉŘE/ OBRAZ TERMOVIZE: Obraz je modrý až světle zelený. Náhle se na okraji objeví červený „flek“.

Martin se s Dívkou rozutíká do SVAHU. Míří k velkému BALVANU, pod kterým je skulinka.

V HELIKOPTÉŘE/ OBRAZ TERMOVIZE: Červený „flek“ se pohybuje... pak náhle zmizí-

-Martin a Dívka vběhnou pod BALVAN. Schovají se tam. Dívají se nad sebe - poslouchají ZVUK helikoptéry.

HELIKOPTÉRA prolétává nad místem, kde je Martin s Dívkou. Obkrouží kolem nich. Na TERMOVIZI jde vidět jen modrá až zelená. Helikoptéra odlétá pryč.

STŘIH:

EXT. LES/ BALVAN - DEN

Martin a Dívka jsou schovaní pod balvanem. ZVUK helikoptéry se ztrácí v dálce. Martin vylézá z úkrytu. Poslouchá, jestli neuslyší helikoptéru - nic neslyší. Bere Dívku za ruku a utíkají dolů k ŘECE a tam pokračují dál po jejím břehu.

STŘIH:

INT./EXT. HELIKOPTÉRA/ KRAJINA - DEN

Helikoptéra prolétává nad KOPCI s LESEM. Na obzoru se objevují tmavé MRAKY.

PILOT
(do vysílačky)
Musíme se vrátit. Žene se bouřka.

Helikoptéra se otáčí velkým obloukem. Odlétá zpět na základnu.

STŘIH:

EXT. LES - DEN/BOUŘKA/DÉŠŤ

Martin a Dívka jdou lesem kolem řeky. OBLOHA se ZATAHUJE. Z dálky se OZÝVÁ HŘMĚNÍ.

Začíná POKAPÁVAT. FOUKÁ SILNÝ VÍTR. Martin se rozhlíží po nějakém úkrytu.

ZAČNE SILNĚ PRŠET. Je TĚMĚŘ TMA (od mraků). Kolem létají BLESKY. OZÝVÁ se SILNĚ HŘMĚNÍ. Oba rychle utíkají silným deštěm... -jsou zcela promočení. Dívka je z bouřky velice vystrašená.

STŘIH:

EXT. LES/ ÚKRYT - DEN/BOUŘKA/DÉŠŤ

Martin spatří velký KÁMEN a „JESKYŇKU“ pod ním. Utíkají k němu. Zalezou rychle do jeskyňky. Martin si sundává batoh. Vytahuje z něj věci: pití, jídlo, deku. Martin si sundává promočené oblečení... zároveň vysvléká i Dívku - ta se klepe zimou. Martin vyndá z batohu suché oblečení. Dívce obleče mikinu s dlouhými rukávy, sám si obleče tričko. Martin se přitiskne k Dívce a přikryje oba dekou. Dívka se klepe zimou a hodně se leká BLESKŮ a HROMŮ. Martin ji zahřívá, hladí ji po vlasech. Oba se dívají ven na déšť.

POZDĚJI: Bouřka ustoupila. Pomalu se vyjasňuje, ale stále prší. Martin ukrajuje krajíce chleba. Oba jí chléb, přikusují špekáčky.

POZDĚJI: Je odpoledne. Už neprší. Martin balí věci. Oba se oblékají. Vycházejí z úkrytu a klidnou chůzí odcházejí.

STŘIH:

EXT. U LESA/ POLICEJNÍ STANOVIŠTĚ - DEN

Louka s cestou u lesa kousek od místa, kde do lesa vstoupili Martin a Dívka. Po nezpevněné cestě přijíždí policejní automobil. DETAJNÍ ZÁBĚR na zastavující policejní automobil. Dveře se otevírají. Vystupuje policista (ZÁBĚR pouze na nohy). Jde k zadní části vozidla. Otevírá dveře od kufru - z nich vyskakuje PES (vlčák). Pes jde s policistou směrem před auto. KAMERA se zvedá do výšky. Na louce u lesa stojí asi 30 policistů (3 psovodi). U cesty je zaparkovaný autobus a několik osobních policejních vozidel. Policisté jsou vystrojeni do terénu. Před policisty předstoupí POLICEJNÍ VELITEL.

POLICEJNÍ VELITEL
(hlasitě)
Chlapi poslouchejte!

Policisté se zklidní a začnou sledovat velitele.

POLICEJNÍ VELITEL (POKR.)
Uděláme rozestupy deset metrů.
Psovodi půjdou napřed. Držte se
za nimi. A bude absolutní ticho.
Jasný?

SKUPINA POLICISTŮ
(více hlasů)

Jó...
Jasný...

POLICEJNÍ VELITEL
Tak jdeme na to.

Policisté vytvoří před lesem řadu s desetimetrovými rozestupy. Psovodi vstupují do lesa, hned po nich i zbytek policistů.

STŘIH:

EXT. LES/ KMEN STROMU - DEN

Martin a Dívka jdou lesem. Jsou značně unavení. Dívka již nemůže... sedá si na padlý kmen stromu.

MARTIN

Copak?

Dívka se na něj smutně a unaveně dívá. On si k ní přisedne, vytáhne láhev s vodou, dá jí napít. Oba odpočívají. ZA CHVÍLI:

MARTIN

Musíme zas jít. Nesmějí nás chytnout.

(sklopí hlavu do dlaní)

Nevím co mám dělat... nevím co bude.

(podívá se na Dívku)

Mám strach.

Vstane, nasadí si batoh. Pomůže Dívce vstát. Odcházejí.

STŘIH:

EXT. LES - DEN

Policisté prohledávají les. Jeden z PSOVOĐŮ přijde k veliteli. Za chůze spolu hovoří...

POLICEJNÍ VELITEL
Jak to vypadá?

PSOVOD

Vůbec nic. -Po tom slejváku ani psi nic najít nemůžou.

POLICEJNÍ VELITEL

Hodil by se nám vrtulník.

PSOVOD

To jo.

POLICEJNÍ VELITEL

Pořád je u nějaký nehody... Brzo bude tma. Zkuste ještě něco najít a za chvíli to zabalíme.

PSOVOD

Dobře.

Psovod odběhne dopředu. Policisté dále pátrají v lese.

STŘIH:

EXT. LES/ STRÁŇ - DEN (PŘED ZÁPADEM SLUNCE)

Martin a Dívka šplhají do strmé stráně. Postupují pomalu, jsou unavení.

POZDĚJI: Jsou téměř nahoře. Dívka náhle podklouzne, VYKŘÍKNE bolestí. Sjíždí z kopce dolů... zachytí se o strom. Martin vyděšeně přilézá k Dívce. Je vyděšený - bojí se o ni.

MARTIN

Co je ti?

Dotýká se Dívky. Ta leží na zádech s bolestivou grimasou v obličeji.

MARTIN (POKR.)

Jsi v pořádku?

Dívka se rukou dotýká své nohy u kotníku. Martin se dívá na její nohu. Povyhrne jí kalhoty a dívá se na její kotník.

MARTIN (POKR.)

Asi máš vyvrkнутý kotník.

Martin chytne Dívku kolem pasu - ona jeho kolem krku. Martin ji s velkou námahou vytahuje nahoru do svahu. Dívka se bolestivě pokouší chodit. Oba se pomalu a namáhavě „plazí“ k vrcholu kopce. Půda jim podkluzuje pod nohama - několikrát uklouznou a sesunou se o kousek dolů ze svahu. Konečně se vyškrábají na vrchol. Lehnou si na zem a odpočívají. POZDĚJI Martin vezme Dívku do náruči a odnáší ji dál od svahu.

STŘIH:

EXT. LES U LOUKY - PŘED SETMĚNÍM

Na vrcholu je velice mírný kopec řídce porostlý stromy. Dál (70 m) les končí a je tam přírodní LOUKA porostlá dlouhými travinami (vřesoviště). Martin nese Dívku v náruči... dojde až k okraji lesa (k louce). Pokládá Dívku na zem, vedle ní položí deku a spacák. Dívku přesune na deku, lehne si k ní. Přikryje oba spacákem. Zahřívá Dívku, hladí ji po vlasech. SLUNCE ZAPADÁ (ještě je světlo). Usínají.

EXT. U LESA/ POLICEJNÍ STANOVIŠTĚ - PO ZÁPADU SLUNCE

Policisté se vracejí z lesa. Odpočívají. Chystají se na odjezd.

K policejnímu stanovišti přijíždí VOJENSKÝ DŽÍP a za ním 2 NÁKLADNÍ VOJENSKÁ VOZIDLA pro přepravu osob. Zastavují před stanovištěm. Z nákladních vozidel vyskakují vojáci. Z džípu vystupují vojáci vyšších hodností. Policisté sledují, co se děje. K džípu přichází policejní velitel.

POLICEJNÍ VELITEL

Co se to tu děje?

Přistoupí k němu VELÍČÍ VOJÁK.

VELÍČÍ VOJÁK

Přebíráme pátrací akci.

POLICEJNÍ VELITEL

Teď v noci? Vždyť už je tma.

VELÍČÍ VOJÁK

Jsme na to vybaveni.

POLICEJNÍ VELITEL
No jak myslíte.

VELÍCÍ VOJÁK
Kolik jste toho prohledali?

POLICEJNÍ VELITEL
Šli jsem asi šest kilometrů
tímhle směrem-
(ukazuje směr)
-podél řeky, ale nic jsme
nenašli. Pochybuju, že v noci je
najdete.

VELÍCÍ VOJÁK
To už nechte na nás.

Velící voják odchází k nákladnímu automobilu. Policejní velitel se otáčí a jde zpět připravit se na odjezd. Velící voják promlouvá k vojákům u auta...

VELÍCÍ VOJÁK
(hlasitě)
Pohyb, pohyb! Rychle! Připravte
se!

Vojáků je asi 25. Všichni mají maskáče a velkou svítilnu v ruce a diodovou svítilnu na hlavě. Připravují se na pátrání... rozsvěcují svítilny.

Policisté odjíždějí. Vojáci vstupují do lesa.

STŘIH:

EXT. LES U LOUKY - NOC

SVÍTÍ MĚSÍC. Martin s Dívkou spí. Tisknou se k sobě.

STŘIH:

EXT. LES - NOC

ZÁBĚR Z DÁLKY: V lese se hýbe spousta světél, které osvěcují velkou plochu.

Vojáci prohledávají v rozestupech les.

STŘIH:

EXT. LES U LOUKY - NOC

V dálce se ozývají ZVUKY (volání vojáků, praskání větví). Martin se probouzí. Posadí se. S napětím poslouchá. Je vyděšený. Stoupne si. Dívka spí dál. Zvuky jsou čím dál tím silnější - přibližují se.

Martin v dálce (u svahu) spatří světlo. Podívá se na Dívku - ta spí. Odchází od ní. (Ví, že Dívka nemůže chodit, chce odlákat pozornost.) Pomalu jde ke svahu, ze kterého vychází světlo. Po pár metrech se přestane přibližovat a jde podélně se svahem, oddaluje se od Dívky. Ze svahu náhle vyleze VOJÁK (#3) se svítilnou... pohybuje se směrem ke spící Dívce, kterou však nevidí. Martin ho s obrovským strachem pozoruje... rozeběhne se a běží pomalu mezi stromy podélně se svahem. Voják se stále přibližuje k Dívce - po jeho levé straně (asi 40 metrů) je Martin. Martin se zastavuje a pozoruje vojáka, jak se blíží k Dívce. Když je od ní voják asi 20 metrů, Martin na něj zakřičí...

MARTIN

Héj!!

Voják se zastaví, svítilnou posvítí směrem k Martinovi - spatří ho. Rozeběhne se za ním. Martin začne velmi rychle utíkat od něj.

VOJÁK #3

Stůj!!

Martin utíká jako o život. Voják běží za ním a křičí na ostatní...

VOJÁK #3

Mám je! Jsou tady!

Martin běží velkou rychlostí ve tmě mezi stromy... mění směry... běží stále od Dívky. V dálce ze svahu vylézají další vojáci - běží za Martinem... k Dívce se žádný nepřibližuje.

STŘIH:

EXT. LES/ LOUKA - NOC

PROSTŘÍHY MEZI MARTINEM a DÍVKOU:

Dívka se probouzí. Postaví se. Zmatená se rozhlíží po lese: Vidí pohybující se světla, slyší volání vojáků. Otáčí se čelem k LOUCE. Jako zhyponotizovaná se dívá před sebe. Nad loukou SVÍTÍ MĚSÍC.

Martin utíká LESEM. Vojáci ho ztratili z dohledu.

Dívka vchází na LOUKU. Jako náměsíčná jde rovně po louce.

Martin stále utíká lesem. OZVE SE RÁNA! Martin velkou rychlostí narazil hlavou do větve stromu - kácí se k zemi... hlavou se bouchne o zem... ztrácí vědomí. Vojáci běží kolem... proběhnou kousek od Martina - žádný ho nespatří, utíkají dál... mizí v lese.

Dívka jde LOUKOU... uprostřed se zastaví. Pomalu začne vzhlížet k obloze. Pozoruje HVĚZDY a MĚSÍC. Od lesa začne FOUKAT JEMNÝ VÍTR. Je TICHŮ - slyšet jde jen slabý vítr.

Martin pomalu otevírá oči... nabývá pozvolna vědomí. Ve vzduchu se začíná ozývat podivné „HUČENÍ“. Martin „omámeně“ leží na zemi a dívá se na oblohu. V lese se postupně začne objevovat SVĚTLO, které stále sílí. Po chvílce se celý les „zaliže“ SILNÝM MODRÝM SVĚTLEM. Stále silněji se ozývá „hučení“... Nad Martinem, v malé výšce nad lesem, něco PROLÉTNE. To „něco“ je zdrojem světla. Ze shora krátce ZAFOUKÁ SILNÝ VÍTR. Ležící Martin pozoruje ze země, jak nad ním to „něco“ prolétlo. Světlo se „přelévá“ lesem a obloukem míří k louce vzdálené asi 300 metrů od Martina.

Dívka stojí na LOUCE. Dívku osvítlí ze shora silné modré světlo. Fouká silný vítr. Tráva na louce polehává. Dívka nehybně stojí... dívá se přímo do zdroje světla.

Martin v dálce na louce vidí silné světlo. Pomalu a s obtížemi se zvedá ze země. Na čele má tržnou ránu - slabě mu z ní stéká krev po čele. Klopýtá se k louce ke světlu - ví, že je tam Dívka. ŠUMÍ KORUNY STROMŮ - fouká vítr.

Dívka se dívá do světla. -To je asi 40 metrů před ní (20 metrů nad zemí)... světlo začíná klesat k zemi.

Martin s obtížemi (pomalu ale odhodlaně) běží LESEM k louce za světlem. Motá se.

Světlo na LOUCE je na zemi a nehýbe se. Dívka nehybně stojí - dívá se do světla.

Martin se stále pomalu přibližuje k okraji lesa a k louce.

LOUKA: Ve světle se zjeví SILUETA (připomíná lidskou).

LES: Martin běží čím dál rychleji.

LOUKA: Silueta se přibližuje k Dívce.

LES: Martin je kousek od místa, kde spala Dívka.

ZPOMALENĚ: DETAIL NA RUKU DÍVKY: Ruka - stejná jako lidská - chytne ruku Dívky. Dívka zvedá hlavu a dívá se do tváře stvoření, které ji drží za ruku. (Tvář ani detail postavy „stvoření“ nejsou vidět.)

Martin přibíhá k místu, kde spala Dívka - je tam jen prázdná deka. Martin udělá pár kroků k okraji lesa. Před sebou v dálce vidí silné světlo... siluetu Dívky a druhou (větší) siluetu - drží se za ruce... jdou ke světlu. Martin nehybně stojí a dívá se na ně.

ZPOMALENĚ: ZÁBĚR na Dívku a druhou postavu... drží se za ruce... jsou kousek od světla. Martin je se zatajeným dechem pozoruje. Obě siluety „pohlcuje“ světlo - ztrácejí se v něm.

SVĚTLŮ začne pomalu stoupat od země. Martin se k němu rozbíhá. Světlo se kousek nad zemí rychle začne přibližovat k Martinovi. Martin se zastaví. Světlo se přibližuje... prolétá Martinovi nad hlavou... FOUKNE SILNÝ VÍTR - sráží Martina k zemi... Martin vstane... světlo se ztrácí v lese. Světlo zmizelo - je tma. Martin bezmocně stojí... dívá se směrem, kde zmizelo světlo. Začíná brečet. Podlamují se mu kolena - padá k zemi. Silně brečí...

MARTIN

Né... né... vrať se... prosím...

Martin velice silně a bolestně brečí. Lehá si břichem na zem. ZAČÍNÁ POPRCHÁVAT. Martin leží na místě a brečí. OBLOHA SE ZATÁHNE - MĚSÍC MIZÍ v MRACÍCH. PRŠÍ SILNĚ. Martin beznadějně leží v trávě, kousek od lesa. Martin se přestává hýbat. Dopadají na něj kapky deště. JE BOUŘKA. Osvěcují ho BLESKY...

ZATMÍVAČKA:

PAUZA - PÁR SEKUND TEMNOTA.

ROZTMÍVAČKA:

EXT. LOUKA/ LES - DEN

Je ráno. Neprší. Svítí slunce. Martin promočený leží ve stejné poloze na stejném místě jako v noci. Nehýbe se.

DETAIL na obličej: Ústý se dotýká země. Je bez známek života. Za okamžik zakašle.

Pokašlává... probouzí se. VELMI pomalu se zvedá ze země. Je úplně zničený... vyčerpaný, promrzlý, promočený - psychicky na dně. Pomalu jde po louce k lesu. Dívá se před sebe „do prázdna“. Chvěje se. Vchází do LESA. Jde mezi stromy. Prochází lesem. Psychicky se zhroutil - jde a neví kam.

STŘIH:

EXT. LES - DEN

SÉRIE ZÁBĚRŮ V LESE: Martin prochází pomalu lesem. Jde jako tělo bez duše. Tváří se stále stejně.

STŘIH:

EXT. SKÁLA - DEN

Skála na okraji lesa. Pod ní je hluboké údolí. Dole teče řeka. Martin přichází ke skále. Je na tom pořád stejně. Jde k okraji skály. Zastaví se na okraji... dívá se dolů. Vidí strmý sráz, skály.

ZAČNE HRÁT HUDBA: JAMES BLUNT - „YOU'RE BEAUTIFUL“

Martin pláče. Vzpomíná...

PROLÍNÁNÍ ZÁBĚRŮ VZPOMÍNEK A MARTINA STOJÍCÍHO NA SKÁLE:

ZPOMALENĚ: Vzpomíná, jak poprvé uviděl Dívku / jak s ním byla doma / na nakupování oblečení / procházky městem / první polibek / milování / její smějící se tvář...

Martin pláče. Dělá malé krůčky k okraji skály. Chystá se skočit dolů.

PÍSEŇ DOHRÁLA

Martin stojí na okraji skály... pod ním jsou desítky metrů propasti... a dole ostré skály. Svou nohu přisouvá ještě blíže k okraji... ZA OKAMŽIK: Za ním se z hloubi lesa ozve ŠTĚKOT. Martin dál nehybně stojí a dívá se před sebe. Štěkot sílí... přibližuje se. Z lesa vyleze PES a za ním PSOVID. Psovid spatří Martina a zastaví se - dál nejde. Z lesa vycházejí další POLICISTÉ a VOJÁCI. Všichni se zastavují u okraje lesa. Martin pomalu otočí hlavou, podívá se na policisty - z očí mu tečou slzy. Hned se zase otočí zpět. Pošoupne nohu. -Z okraje skály padají drobné kameny. Jeden z policistů (POLICISTA #9) zavolá na Martina tichým a klidným hlasem...

POLICISTA #9

Nedělej to!

Martin nevnímá. Z lesa vychází další policista... za ním vychází Anna. Uvidí Martina a lekne se. Je k smrti vyděšená, má obrovský strach... JE TICHŮ... Anna pomalu přistupuje k Martinovi. Ostatní policisté a vojáci se drží zpět. Anna přijde k Martinovi asi na 6 metrů. Začne na něj ustrašeně, citlivě a potichu mluvit...

ANNA

Martine.

Martin uslyší její hlas a začne VELMI pomalu otáčet hlavou. Podívá se na Annu. Pláče.

MARTIN

O... o... ona j... j... je ...
p... p... pryč.

Anna začne plakat.

ANNA
Pojď sem prosím tě.

MARTIN
Je pryč...

ANNA
Slez... prosím tě.

Martin pláče... otáčí se zpět k údolí. Anna se rozpláče ještě víc a zoufale mluví k Martinovi...

ANNA
Prosím tě...
Ona je v pořádku.

MARTIN
Odletěla... domů.

ANNA
Je v nemocnici Martine.

MARTIN
Odletěla.

ANNA
Do nemocnice.

Martin pomalu zvedá ruku nahoru a ukazováčkem ukazuje k obloze...

MARTIN
Tam.

ANNA
Poslouchej mě. Není z jiné planety. Je to normální holka.
Je teď v nemocnici.

Martin zamítavě kroutí hlavou. Stále se dívá před sebe do údolí.

MARTIN
Ne. Viděl jsem ji včera odletět -domů.

ANNA
 (velice zoufale)
 Věř mi prosím tě. Je v nemocnici.
 Není to jak si myslíš. Všechno
 je to jinak. Věř mi prosím tě.
 Všechno ti to vysvětlím...
 -hlavně pojd' prosím tě sem.

MARTIN
 Lžeš.

ANNA
 Nelžu. Poslouchej mě...

Oba silně brečí. Anna se zoufale snaží přesvědčit
 Martina, aby neskákal.

ANNA (POKR.)
 Je to normální holka! Ztratila
 paměť!

Martin se pomalu celým tělem otáčí k Anně. Nevěřicně
 kroutí hlavou.

MARTIN
 Proč teda nemluvila? Proč jsem ji
 tam našel nahou? Proč tam byli
 vojáci?

ANNA
 Poslouchej mě prosím tě. Už vím,
 jak to bylo. Všechno je jinak...
 všechno...

PROLÍNAČKA:

RETROSPEKTIVA:

1 DEN ZPĚT

MONTÁŽ:

1) Je noc (před půlnocí). Před DŮM ANNY přijíždí
 policejní auto.

2) Anna vychází z domu a v doprovodu policisty nasedá do
 auta.

3) Auto odjíždí od domu.

4) Noční ZÁBĚR na NEMOCNICI.

5) Anna prochází s policistou #5 (policista s kterým mluvila ve škole) po CHODBĚ v NEMOCNICI - policista vchází do POKOJE, Anna čeká na chodbě, dívá se do pokoje.

6) V POKOJI na posteli leží Dívka. U ní sedí ŽENA středního věku - hledí Dívku po vlasech. Kolem postele ještě stojí DOKTOR, VOJÁK #1 (tito byli u Dívky, když byla poprvé v nemocnici) a SESTRA #3.

7) Policista, doktor a voják vycházejí z pokoje.

KONEC MONTÁŽE

Policista Anně představuje doktora a vojáka...

POLICISTA #5

To je doktor Berger a to je podplukovník Horňák... -taky doktor. Pracuje u protichemické roty.

ANNA

(k doktorovi)

Jak jí je?

DOKTOR

Je stabilizovaná. Zrovna spí. Je u ní její maminka. Chce vám pak poděkovat. Oběma.

ANNA

(k doktorovi)

A kde je Martin?

POLICISTA #5

To zatím nevíme. Našli jsme jen ji. V pátrání budeme pokračovat ráno.

Anna se mrzutě dívá na policistu. Pak se krátce podívá do pokoje na Dívku a hned otočí hlavu k doktorovi.

ANNA

(k doktorovi)

Co jí vlastně bylo?

DOKTOR

Je to poněkud složitější. Došlo u ní ke ztrátě paměti, ale velmi neobvyklé. Jde o to, že většinou, při nějakém úrazu hlavy, dochází ke krátkodobé ztrátě paměti. Tím se vlastně mozek chrání proti poškození. Většinou se výpadek paměti týká pár minut. Velmi zřídka dochází k celkové ztrátě paměti, takzvané amnézii, kdy si pacient nevzpomíná vůbec na nic. Ale v tomto případě se domníváme, že u ní došlo nejen ke ztrátě paměti, ale i k zablokování dalších funkcí mozku - hlavně řečového centra.

Anna se zmateně a nechápavě dívá na doktora. Doktor se jí to snaží lépe vysvětlit.

DOKTOR (POKR.)

Při amnézii ztrácí člověk krátkodobou i dlouhodobou paměť, ale většinou může normálně mluvit a myslet. K rozvinutému myšlení je totiž zapotřebí řeč. Když přemýšlíte, v duchu vlastně používáte slova. Tím se lišíme od zvířat. Ale když neznáte řeč, nemůžete myslet jako člověk. A to se pravděpodobně stalo té dívce. Chovala se jen podle svých instinktů. Všechno zapoměla.

PROLÍNAČKA:

PŘÍTOMNOST:

Martin stojí na SKÁLE a dívá se na Annu.

MARTIN

Proč teda byla nahá v tom poli?
Proč tam byli vojáci?
Proč ji honili?

PROLÍNAČKA:

RETROSPEKTIVA:

NEMOCNICE (POKR.)

ANNA
(k doktorovi)
Jak se jí to stalo?

Začne mluvit voják...

VOJÁK #1
V pátek došlo na poli u sídliště
nejspíš k úniku nějakého plynu...
-ještě přesně nevíme, co se tam
stalo. Tu dívku jste našli kousek
od toho pole, že?

ANNA
No... vlastně Martin ji našel
přímo tam - na poli.

VOJÁK #1
Nejspíš tamtudy šla v tu dobu.
Domníváme se, že v podloží, které
se nachází pod polem, byla nějaká
plynová kapsa. Pravděpodobně oxid
uhličitý nebo zemní plyn či
nějaký jiný druh. ...Plyn se
začal uvolňovat...

PROLÍNAČKA:

PÁTEK (den kdy Martin našel Dívku)

MONTÁŽ:

1) Podvečer: Z POLE za SÍDLIŠTĚM vychází ze země plyn -
vzduch se v tom místě vlní.

2) ZÁBĚR Z VÝŠKY: O několik set metrů dál jsou ZAHRADY.
Mezi nimi teče potok a je tam velký TRAVNATÝ PLÁCEK. Na
plácku jsou tři stany a několik jízdnic kol. Kolem
pobíhají táborníci.

3) ZÁBĚR Z DÁLKY: Od stanů se vzdaluje jedna osoba.
DETAIL: Je to Dívka. Na sobě má tílko, kraťasy a na
nohách sandály.

4) Dívka jde po CESTĚ MEZI ZAHRADAMI.

5) Dívka vchází na POLE. Prochází místem, kde ze země vychází plyn. Točí se jí hlava. Motá se. Padá k zemi. Ztrácí vědomí.

KONEC MONTÁŽE

PROLÍNAČKA:

NEMOCNICE:

VOJÁK #1 (POKR.)
Musela se přiotrávit. Asi měla
málo kyslíku.

PROLÍNAČKA:

POLE:

Dívka se probírá. Rozhlíží se kolem sebe.

DOKTOR (M.O.)
Ztratila paměť. Náhle se objevila
ve světě, kde nic nepoznávala.
Nevěděla kde je. Nevěděla kdo je.

PROLÍNAČKA:

NEMOCNICE:

DOKTOR (POKR.)
Ztratila schopnost myšlení.
Chovala se jen podle svých
instinktů.

PROLÍNAČKA:

POLE:

MONTÁŽ:

1) Dívka zmateně chodí po poli. Dívá se na své oblečení... strhává ho ze sebe.

2) Nahá vstupuje do pole s obilím. Plyn se tam stále uvolňuje. Dívka se začne motat... chodí v kruhu... pošlapává obilí až vytvoří malý kruh. Ztrácí vědomí... lehá si do kruhu s obilím.

3) Martin se prochází po poli.

- 4) Martin se zastaví. Všechno ztichne.
- 5) CGI: ZÁBĚR PODZEMÍ: Nahoru se zeminou valí plyn.
- 6) Na povrchu dojde k obrovské expanzi plynu - Martinem prolétne TLAKOVÁ VLNA, která nakloní obilí. Obloha nad ním se začne vlnit v důsledku unikajícího plynu.
- 7) Martin utíká, všimne si kruhu v poli, zastaví se.
- 8) Po POLNÍ CESTĚ Martin odnáší Dívku v náruči.
- 9) DRUHÝ DEN RÁNO: Po polní cestě jede TRAKTOR. TRAKTORISTA zastavuje. Před sebou na cestě vidí PRASKLINU v zemi. Kolem ní leží mrtvá zvířata (hraboši, ptáci). Traktorista bere mobil a volá...
- 10) Na pole přijíždí ARMÁDA.
- 11) Na POLI U SÍDLIŠTĚ si vojáci oblékají žluté kombinézy.
- 12) Na POLI ZA SÍDLIŠTĚM stojí vojáci v kombinézách na polní cestě vedle kruhu v obilí a dívají se před sebe na robota.
- 13) DETAIL na naklánějící se kameru robota. KAMERA se nakloní stejným směrem jako kamera robota a spatří velmi hlubokou a dlouhou PRASKLINU v zemi.
- 14) VOJENSKÝ STAN: Vojenský velitel mluví k vojákům #1,2.

VOJENSKÝ VELITEL

Kontaktujte nemocnici a policii.
Kdyby se setkali s nějakými
osobami se zdravotními problémy,
které se vyskytovaly v okolí, tak
ať nás neprodleně informují.

- 15) PONDĚLNÍ RÁNO: POLICEJNÍ STANICE: Martin, Anna a Dívka sedí u stolu. Dívají se na POLICISTKU, která hovoří do telefonu a dívá se na ně.

ZÁBĚR Z BLÍZKA NA POLICISTKU:

POLICISTKA

(do telefonu)
... ano, našli ji v pátek na
sídlišti-

VOJENSKÝ KAMIÓN: Voják #1 telefonuje s policistkou...

POLICISTKA (M.O.) (POKR.)
-Teď ji odvezou do nemocnice.

VOJÁK #1
Dobře, děkuji moc. Přijedeme tam.

16) NEMOCNICE: Dívka leží v posteli. Je u ní doktor, sestra a dva vojáci.

VOJÁK #1
(k doktorovi)
Musíme jí co nejrychleji udělat ty testy, ať víme, jestli byla na tom poli.

KAMERA SE RYCHLE OTOČÍ KE DVEŘÍM - v nich stojí Martin a nahlíží do pokoje.

KONEC MONTÁŽE

PROLÍNAČKA:

PŘÍTOMNOST:

SKÁLA:

ANNA
Proto tam byli ti vojáci.

MARTIN
Viděl jsem, jak pro ní přiletěli lodí.

ANNA
To byl vrtulník.

PROLÍNAČKA:

RETROSPEKTIVA:

1 DEN ZPĚT

SÉRIE ZÁBĚRŮ:

JE NOC. VOJENSKÁ HELIKOPTÉRA letí nad lesem. Svítí obrovským reflektorem - osvětluje les pod sebou.

Martin běží LESEM - vojáci za ním. Martin naráží hlavou do větve a padá k zemi.

V HELIKOPTÉŘE: Na TERMOVIZI jde vidět několik červených bodů u sebe - jsou to vojáci a mezi nimi ležící Martin (což nejde na monitoru rozeznat).

ZÁBĚR z MARTINOVA POHLEDU: K Martinovi se přibližuje „světlo“. Martin se dívá vzhůru - je otřesený po nárazu do hlavy (točí se mu hlava, má otupělé smysly). Světlo přelétává nad Martinem.

ZÁBĚR ZE VZDUCHU: Helikoptéra letí nad Martinem (Martin nejde v lese vidět). Svítí na les reflektorem. Přelétává Martina.

V HELIKOPTÉŘE: Na TERMOVIZI se objeví osamocený červený bod na louce - helikoptéra letí k němu.

HELIKOPTÉRA letí nad LOUKOU. Svítí na Dívku. Ta se dívá do světla.

HELIKOPTÉRA přistává.

ZÁBĚR na SILUETU ve SVĚTLE: KAMERA SE POHYBUJE: při změně úhlu pohledu jde vidět, že je to člověk - voják.

Voják přibíhá k Dívce, chytá ji za ruku. Dívka se na něj hypnotizovaně dívá. Voják ji odvádí do helikoptéry.

Martin vybíhá z lesa. Dívá se na světlo. Helikoptéra odlétá - směřuje na Martina - nikdo z posádky ho nevidí. Helikoptéra přeletí nad Martinem a ten padá k zemi.

PROLÍNAČKA:

PŘÍTOMNOST:

SKÁLA: Martin silně brečí... kroutí hlavou... nechce tomu věřit. Anna má obrovský strach. Brečí. Zoufale mluví k Martinovi...

ANNA

Prosím tě... Martine... pojď sem.

Martin kroutí hlavou... pomalu se otáčí směrem do údolí.

ANNA (POKR.)
(křičí)
Né!! Nedělej to prosím tě!!

Martin se chystá skočit.

ANNA (POKR.)
To si myslíš, že se můžeš líbit
jen mimozemšťance? Že tě normální
holka nebude chtít?

Martin ji poslouchá.

ANNA (POKR.)
Mrzí mě, co jsem ti všechno
udělala... Mám tě ráda...
Vždycky jsem tě měla ráda.

Oba stupňují svůj pláč...

ANNA (POKR.)
Už jak jsme se poznali jsem tě
měla ráda. Bála jsem se ti to
říct. Měla jsem strach... -Říkals
mi, jak moc mě miluješ... že bys
se mnou chtěl být celý život, že
se mnou chceš mít děti... Byla
jsem mladá, aspoň jsem si to
myslela. Nechtěla jsem s tebou
chodit, protože jsem měla
strach... Ty jsi do toho tolik
vkládal. -Bála jsem se, že ti
ublížím.

Martin se velmi pomalu otáčí k Anně...

ANNA (POKR.)
Říkals mi, jak jsem dokonalá,
a přitom o mně nic nevíš. Měla
jsem strach z vážného vztahu...
Tys mě chtěl na celý život...
ale na to jsem nebyla připravená.

MARTIN
Já to tak nemyslel. Chtěl jsem s
tebou jen chodit.
To ostatní by se pak ukázalo.

ANNA

Chtěls mít se mnou děti...
jenomže-

Anna se velice silně rozbřečí a stěží mluví...

ANNA (POKR.)

-já je nemůžu mít. Nikdo to neví.
Bála jsem se toho, že až se to
dozvíš, tak mě stejně necháš.

Anna se s pláčem hroutí pomalu k zemi na kolena.

MARTIN

Nenechám. Vždycky jsem tě
miloval... a je mi to jedno.
Chci tě... Tak hrozně jsem po
tobě každý den toužil.

ANNA

Miluju tě! Promiň, že jsem ti to
nikdy neřekla. Promiň mi za
všechno.

MARTIN

Taky tě miluju. Pořád tě miluju.
Vždycky jsem tě miloval.

Martin se chystá jít k Anně. Anna se postaví a pomalu jde k Martinovi. Martin udělá malý krůček dopředu... náhle se pod ním ulomí kus skály... Martin padá... Anna ZAKŘIČÍ! Běží k němu... Policisté okolo běží Martinovi na pomoc. Anna přiběhne k okraji skály. Martin se drží rukama výčnělku asi půl metru pod vrcholem skály... kloužou mu prsty. Anna klečí na okraji a dívá se na něj... podává mu ruku... Přibíhají policisté. K okraji skály přiběhne jako první policejní velitel.

POLICEJNÍ VELITEL

(k Martinovi)

Držte se!

Policista #9 odsune Annu od okraje. Policejní velitel zaujme místo Anny. Snaží se podat Martinovi ruku. Martin stále klouže... Dolů padá kamení. Policejní velitel a policista #9 se Martina snaží chytnout za ruku... stále jim to nejde.

POLICISTA #9

Chyt' se!

Martin se snaží podat policejnímu veliteli ruku. Druhou rukou se drží skály. Policejní velitel ho konečně chytne... Martin mu vykluzuje... drží se jen konečky prstů... Martin padá - druhý policista (#9) natáhne ruku... chytí Martina. Společně s velitelem ho vytahují. Odtáhnou ho od okraje. Martin a Anna se na sebe ihned „vrhnou“. Oba silně brečí. Objímají se. Klečí na zemi. Hlavy mají těsně u sebe... dívají se na sebe... hladí se po hlavě.

MARTIN

Miluju tě.

ZAČNE HRÁT PÍSEŇ: KELLY CLARKSON - „BECAUSE OF YOU“

SEKVENCE PÍSNĚ/ SÉRIE ZÁBĚRŮ:

Martin a Anna se dívají na sebe. Pláčou. Zavřou oči. Začínají se líbat. Líbají se velice vášnivě. Martin líbá Annu a pokládá ji na zem... líbají se na zemi... válejí se po ní. (Policisté okolo nich se na ně jen dívají.) Líbají se velice dlouho.

ZÁBĚR ZE VZDUCHU: Na prostranství u skály se pohybuje spousta policistů... mezi nimi se líbají Martin a Anna. KAMERA se vzdaluje.

MÍSTO U LESA: Stojí zde policejní auta a SANITKA. Kolem chodí policisté. KAMERA se přiblíží k sanitce - Martin sedí uvnitř (v zadní části - nohy má venku na zemi) a Anna vedle něj. Drží se za ruce, dívají se na sebe. Martin má na sobě deku. U Martina stojí ZDRAVOTNÍK a ošetřuje Martinovi tržnou ránu na čele. Martin si ho vůbec nevšimá a jen se dívá na Annu... hladí jí ruce.

Martin s Annou spolu sedí v jedoucí SANITCE. Anna se hlavou opírá o Martinovu hrud', on ji hladí po vlasech.

ZÁBĚR ZE VZDUCHU NA JEDOUČÍ SANITKU. Sanitka se vzdaluje, KAMERA se zvedá a před sebou v dálce vidí „MĚSTO“.

ZÁBĚR na odjíždějící POLICEJNÍ AUTO a hned za ním odjíždějící SANITKU. Za sanitkou se objeví Anna s Martinem. Jsou před DOMEM ANNY. Vcházejí dovnitř.

V DOMĚ, hned v PŘEDSÍNI, se líbají.

Spěchají po SCHODECH nahoru, stále se líbají.

Vcházejí do POKOJE Anny. Vzájemně se vášnivě líbají a nedočkavě se vysvlékají. Lehnou si do postele. Líbají se... milují se, pláčou.

POZDĚJI: Martin spí - usmívá se. Anna leží vedle něj a hladí ho po vlasech. Dívá se na něj, je šťastná.

PÍSEŇ DOHRÁLA

ZATMÍVAČKA:

ROZTMÍVAČKA:

EXT. NEMOCNICE - DEN

Je ráno. ZÁBĚR na nemocnici.

STŘIH:

INT. NEMOCNICE/ CHODBA/ POKOJ - DEN

Martin a Anna jdou pomalu chodbou nemocnice. Drží se za ruce.

MARTIN

Mám strach. Nevím, co jí mám říct.

ANNA

Jestli nechceš, tak tam nemusíme jít.

MARTIN

A ty tam chceš jít?

ANNA

Klidně můžu jít sama... Nebo chceš jít sám ty?

MARTIN

Né to je dobrý. Snad to zvládnu, ...když budeš se mnou.

Martin a Anna se na sebe usmějí.

Martin a Anna přicházejí k pokoji, kde leží Dívka. Dívají se dveřmi dovnitř. Je u ní doktor a její MÁMA. Dívka je při vědomí, povídá si s mámou. Doktor vyjde ven na chodbu, spatří Martina a Annu.

DOKTOR

Už jste tady?

MARTIN

Jak jí je?

DOKTOR

Výborně. Vlastně je to malý zázrak. Dnes ráno se probudila a úplně se jí vrátila paměť. Už mluví... ví kdo je. A vypadá to, že nemá žádné poškození mozku. Jak říkám, je to zázrak.

Martin a Anna jsou nadšení. Dívají se na sebe.

ANNA

To je skvělý. Můžeme za ní?

DOKTOR

Ano jistě.

(zvážní)

Ale musím vám něco říct.

Martin a Anna se na sebe vyděšeně podívají a hned se zase dívají na doktora.

DOKTOR (POKR.)

Víte...

(přemýšlí, jak to říct)

...ona se nepamatuje na nic z toho, co se jí stalo po tom úrazu.

Martin a Anna se opět na sebe nechápavě podívají, poté se nechápavě dívají na doktora.

MARTIN

Jak nepamatuje?

DOKTOR

Když ztratila paměť, její mozek se jakoby vypnul... a teď znovu naskočil.

(více)

DOKTOR (POKR.)

Ale to co prožívala posledních pár dnů, jakoby zmizelo. Skoro se dá říct, že po tom úrazu to nebyla ona, ale zcela jiná osobnost.

Martin a Anna se stále na doktora nechápavě dívají, proto doktor s úsměvem dodá:

DOKTOR (POKR.)

Prostě je to dost složité i na mě.

ANNA

A vzpomene si někdy na to?

DOKTOR

Myslím, že se to dá téměř vyloučit.

(pauza)

Chcete ji vidět?

Anna se podívá na Martina a pak zpět.

ANNA

Ano.

Všichni tři vstupují do pokoje. Martin je nervózní.

V POKOJI: Dívka a její máma se podívají ke dveřím na Martina a Annu. Dívka si pozorně prohlíží Martina a vzápětí Annu. Martin, Anna a doktor přistoupí k posteli. Dívka a máma promluví k Martinovi s Annou:

DÍVKA

(v němčině)

AHOJ.

MÁMA DÍVKY

(v němčině)

DOBRÝ DEN.

Martin s Annou se na sebe velice zaskočeně dívají.

DOKTOR

(k Martinovi/Anně)

Á promiňte... jsem vám to zapomněl říct. -Sandra je z Rakouska.

Martin s Annou se ještě udiveněji podívají na doktora, a pak na sebe.

MARTIN

(k doktorovi, nevěřicně)
Z Rakouska?

DOKTOR

Ano. Byli zde na výletě - na kolech a zrovna se vraceli domů. Stanovali kousek od tamtud, kde jste ji našli. To že se ztratila jsme zjistili vlastně až včera, protože její rodiče to nahlásili na rakouskou ambasádu a došlo k nějakým komunikačním problémům.

Martin se nevěřicně dívá střídavě na doktora, Dívku a Annu. Doktor přistoupí k mámě Dívky.

DOKTOR

(k Martinovi/Anně)
Takže tohle je Sandra a její maminka.

(k Dívce, v němčině)
TITO MLADÍ LIDÉ VÁS NALEZLI.

Dívka se dívá na Martina s Annou, její máma vstane od postele a přistoupí k Martinovi a Anně a německy jim děkuje...

MÁMA DÍVKY

(v němčině)
STRAŠNĚ MOC VÁM DĚKUJI. ANI
NETUŠÍTE, JAK MOC JSEM VÁM
VDĚČNÁ. MOCKRÁT VÁM DĚKUJI.

Doktor překládá Martinovi a Dívce slova mámy.

DOKTOR

Moc vám děkuje a je vám velice vděčná.

ANNA

(k mámě)
Není zač.

Dívka začne z postele mluvit k Martinovi a Anně.

DÍVKA
(v němčině)
MOCKRÁT VÁM DĚKUJI.

Martin se neustále hluboce dívá Dívce do očí, nechce věřit tomu, že se na nic nepamatuje. Dívka se též dívá Martinovi do očí a stydlivě se na něj usměje.

DÍVKA (POKR.)
(v němčině)
ŠKODA, ŽE SE NA NIC NEPAMATUJI.
... DOUFÁM, ŽE JSEM VÁM
NEZPŮSOBILA NĚJAKÉ POTÍŽE?

Dívka se usměje a dívá se na Martina. Doktor přeloží Martinovi a Anně slova Dívky.

DOKTOR
Děkuje vám a mrzí ji, že se na
na nic nepamatuje a ptá se,
jestli vám nezpůsobila nějaké
problémy?

Martin se otočí k Anně, usměje se, otočí se k Dívce a zavzpomíná - DETAIL na tvář Martina.

PROLÍNAČKA:

SÉRIE ZÁBĚRŮ: Velice rychlé stupňující se stříhy (kratší než jedna sekunda) doprovázené stupňující se hudbou, které ukazují střípky z prožitých okamžiků Martina s Dívkou - počínaje nelezením Dívky v poli ... konče „pádem“ ze skály.

STŘIH:

EXT. NEMOCNICE/ POKOJ (POKR.)

DETAIL na tvář Martina.

MARTIN
(k Dívce)
Ani ne.

Martin i Anna se usmějí.

ZÁBĚR z chodby do pokoje - všichni mezi sebou hovoří.

STŘIH:

EXT. NEMOCNICE/ „NÁDVOŘÍ“ - DEN

Anna a Martin vycházejí z nemocnice. Jdou po nádvoří před nemocnicí.

ANNA

Škoda, že si nás nepamatovala.

Martin si stoupne před Annu, oba se zastaví.

MARTIN

Jsem rád, že si nic nepamatuje.
Vlastně to dopadlo nejlíp jak
mohlo.

ANNA

(nechápatě)
Proč?

MARTIN

Protože jsem jí nemusel říct...
že někoho miluju... daleko víc
než ji.

Anna se usměje. Vzájemně si chvíli jen hledí do očí.

ANNA

Asi by jsme měli jít do školy.

MARTIN

Znám něco lepšího než školu.

ANNA

(usměje se)
A co?

MARTIN

Tohle...

ZAČNE HRÁT PÍSEŇ: ZUZANA SMATANOVÁ - „TAM KDE SA DNES NEUMIERA“

Martin se přikloní k Anně. Začne ji líbat... KAMERA krouží kolem nich.

KAMERA se zvedá a „odlétá“ od nich. Vzdaluje se od nemocnice... přelétává nad celým MĚSTEM.

ZATMÍVAČKA:

ZÁVĚREČNÉ TITULKY

KONEC

"Věnováno Janě"

VŠECHNA PRÁVA VYHRAZENA

MICHAL GAJDŮŠEK

2006

www.filmovani.cz